Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II Nr. 7202 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 13 IULIE 1972

Raportăm Conferinței Naționale a partidului

REPORTERII NOȘTRII TRANSMIT

NOI REALIZĂRI DE PRESTIGIU ÎN CRONICA ÎNTRECERII

CU UN AN MAI DEVREME

o succintă prezentare a succeselor repurtate de constructorii noilor capacități de producție de la Uzina mecanică Timișoara

●

CUVÎNTUL A DEVENIT FAPTĂ

metalurgiștii de la Industria Sîrmei și-au depășit angajamentul

ÎN PAG. III

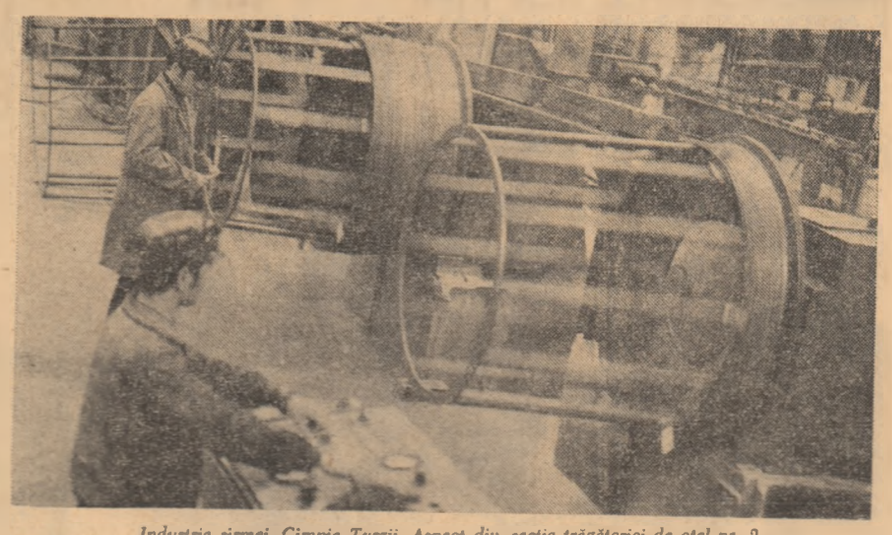

Industria sîrmei, Cîmpia Turzii. Aspect din secția trăgătoriei de oțel nr. 2

Foto: PAVEL TÂNJALĂ

ȘI NOI, TINERII, ÎN PRIMELE RÎNDURI

PE ȘANTIERELE DE IRIGAȚII ALE BUZĂULUI

Cele 19 șantiere locale ale tineretului, organizate în cinstea Conferinței Naționale a partidului, pentru amenajarea lucrărilor de irigații și combaterea eroziunii solului, raportează la sfîrșitul fiecărei zile de muncă realizări remarcabile. În comunele Glodeanu Sărat, Mihăilești, Săpoca peste 400 de tineri organizați în serii cu o durată de două săptămîni au efectuat pînă în prezent amenajări pe 193 hectare. În comunele Cernătești, Albeni, Cărpiniștea Padina, Glodeanu Siliștea, Brădeanu, Valea Sălciei, 1 200 de tineri au realizat lucrări de desecări și combaterea eroziunii pe 600 hectare.

În alte localități ale județului — cum sînt comunele: Săruleștl, Mereni, Rîmnicelu, Costești și Stîlpu au fost fertilizate 13 500 hectare cu pășune, iar alte 115 hectare au fost parcelate și împrejmuite. În paralel echipele de muncă patriotică ale elevilor au strîns fînul de pe 125 de hectare ale unităților agricole.

STUDENȚII ȘI ELEVII TIMIȘOAREI

Răspunzînd prin fapte chemării colegilor lor din Iași, peste 500 de studenți de la Universitatea din Timișoara participă în aceste zile la strîngerea recoltei și la alte munci de vară în unitățile agricole de stat și cooperatiste din județ. În același timp, mai mult de 2 200 de studenți timișoreni sînt prezenți, după orele de practică, pe șantierele locale unde se înalță noi edificii de învățămînt și obiective social-culturale; atelierul-școală și stația pilot de chimie industrială a Institutului politehnic, Stațiunea didactică experimentală a Institutului agronomic, Spitalul clinic din zona de sud a orașului, Casa de cultură a tineretului și altele.

La acțiunile de muncă voluntar-patriotică, inițiate de asociațiile studenților timișoreni, participă, de asemenea, numeroși studenți din alte centre universitare din țară, care-și fac stagiul de practică în întreprinderile din localitate.

PREMISE PENTRU O ACTIVITATE ÎMBUNĂTĂȚITĂ ÎN STUDIUL ȘTIINȚELOR SOCIALE

PREGĂTIREA NOULUI AN UNIVERSITAR

Recent, la Comitetul de partid al Centrului universitar București, în prezența șefilor catedrelor de științe sociale, a avut loc o analiză a activității din anul universitar care s-a încheiat și s-au stabilit măsurile necesare pentru folosirea judicioasă a verii în scopul pregătirii studierii acestor discipline în noul an de învățămînt. Cu privire la acest aspect, ne-am adresat tov. conf. dr. **Ion Rebedeu**, secretar al Comitetului de partid al Centrului universitar București.

— Ce concluzii pot fi desprinse din activitatea depusă la disciplinele de științe sociale în anul universitar trecut?

— Institutele de învățămînt bucureștene, catedrele și cadrele didactice de științe sociale și-au direcționat eforturile în sensul traducerii în viață a sistemului unitar al predării științelor sociale, aprobat de conducerea partidului nostru. În acest sens, au fost elaborate programe analitice și tematice îmbunătățite pentru cursuri și seminarii vizînd, mai ales, pe lîngă înaltul conținut științific, legarea științelor sociale de problematica social-politică și economică actuală și creșterea eficienței educative, formative a științelor sociale. Din acest punct de vedere, al conținutului, în special în ce privește cursurile fundamentale — filozofie, economie politică, socialism științific — s-au realizat progrese evidente. După cum se știe, au fost organizate cabinetele de științe sociale, s-a acordat o atenție mai mare elaborării de manuale și cursuri. În preajma sesiunii de examene a apărut un manual de Socialism științific elaborat de I.P.B. S-a insistat mai mult pentru întărirea vieții interne a catedrelor, în special în ce privește organizarea unor dezbateri pe probleme teoretice și practice ale făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, aspecte ale confruntărilor de idei, pe probleme metodologice. În această privință s-au remarcat catedra de economie politică de la A.S.E., catedra de socialism științific de la I.M.F., catedrele de socialism științific și filozofie de la Universitate. Pentru a îndruma efortul de aplicare a îmbunătățirilor prevăzute de noul sistem al predării științelor sociale Comitetul de partid al Centrului universitar, sprijinit de comitetul municipal al P.C.R., a organizat ședințe-consfătuiri cu toate cadrele didactice de științe sociale din învățămîntul superior al Capitalei, pe specialități, în care s-a discutat stadiul de transpunere în viață a indicațiilor privind științele sociale, cuprinse în documentele Plenarei din noiembrie. La plenara din iunie a Comitetului de partid, luînd în dezbatere stadiul îndeplinirii măsurilor prevăzute pentru perfecționarea învățămîntului, un loc important l-au ocupat științele sociale, în special, disciplinele nou introduse. Analiza predării științelor sociale s-a făcut și în majoritatea institutelor, fie pe linia comitetelor de partid, fie a senatelor universitare.

— Ce observații aveți de făcut în legătură cu disciplinele nou introduse?

— În acest sens, au existat greutăți cauzate de lipsa de cadre, mai ales pentru Etică, Sociologia educației și Ateism științific. În general, cursurile nou introduse au fost bine primite de studenți, iar deficiențele ce s-au manifestat au vizat conturarea profilului unor discipline ca Etica, Sociologia educației. Pedagogia; alteori, din lipsă de cadre — seminariile au fost înlocuite cu expuneri, ceea ce nu a fost de natură să contribuie la însușirea activă a problematicii cursurilor. La Conservator, de pildă, cursurile de Istoria filozofiei și Sociologia culturii, deși programate, nu s-au mai ținut, în parte din lipsă de cadre, dar și din lipsa de preocupare a fostei conduceri a institutului.

— Ce s-a întreprins și ce urmează să se întreprindă pentru îmbunătățirea predării acestor discipline?

— Avînd în vedere că la Etică și Sociologia educației multe cadre predau pentru prima dată aceste discipline, din inițiativa Centrului universitar de partid s-au organizat la Universitate, cu toate cadrele didactice din Capitală, seminarii speciale în care s-au prezentat tematici, lecții, probleme de conținut și metodologie. În același scop s-a stabilit ca la Universitate să se organizeze editarea cursurilor

GEORGETA RUȚĂ

(Continuare în pag. a V-a)

INIȚIATIVĂ ȘI ACȚIUNE

Iată prin ce explică uteciștii de la Uzinele „Autobuzul" din Capitală apreciata contribuție a organizației lor la înfăptuirea angajamentelor colectivului

Nimic nu definește mai profund și mai exact personalitatea unui colectiv de uteciști decît capacitatea lui de acțiune. Tot atît de adevărat este și faptul că terenul cel mai propice exprimării practice a acestei trăsături este întrecerea socialistă.

Cele notate mai sus sînt pentru reporter concluziile rezultate dintr-o recentă investigație întreprinsă la Uzina „Autobuzul" din Capitală. Și dacă nu se poate susține că adevărurile respective le-a descoperit pentru întîia oară printre tinerii de aici, în schimb, în activitatea prezentă a organizației lor ele ni s-au părut argumentate mai mult decît convingător. Este vorba despre participarea uteciștilor la îndeplinirea angajamentelor asumate de colectivul uzinei, despre contribuția proprie pe care și-o aduc în direcția materializării acestui obiectiv.

Pentru a înțelege mai bine dimensiunile eforturilor pe care tinerii sînt chemați să le depună este suficient, credem, să amintim că, printre altele, colectivul uzinei a hotărît ca pînă la sfîrșitul anului să dea peste plan o producție globală de 45 milioane lei, iar la capitolul producției marfă alte 40 milioane, dintre care 20 și respectiv 30 de

TRAIAN GINJU

(Continuare în pag. a V-a)

La recoltatul griului, în județul Teleorman

Foto: PAVEL TÂNJALĂ

CUM VA ARĂTA ȘCOALA DE MÎINE

Dialog cu profesorul universitar doctor arhitect CEZAR LĂZĂRESCU

rectorul Institutului de arhitectură, președinte al Uniunii Arhitecților

— După cîte știm, faceți parte din comisia pentru construcții școlare a M.E.I. Care sînt preocupările și obiectivele acesteia?

— Dezvoltarea învățămîntului de toate gradele a impus construirea unui volum corespunzător de spații destinate procesului de instruire a elevilor și studenților. Procesul pedagogiei implică în mod necesar modificarea construcțiilor școlare în funcție de conținutul învățămîntului, în funcție de transformările acestuia, pentru a oferi un spațiu optim, funcțional și eficace. Comisia pentru construcții școlare a ministerului are un caracter consultativ în vederea studierii și omologării celor mai bune propuneri de teme.

— Care sînt consecințele procesului pedagogic asupra realizării construcțiilor școlare?

— O școală, ca orice construcție, nu este un scop în sine, referindu-mă numai la construcția ei fizică. Ea reprezintă materializarea unei funcționalități determinate de dezvoltarea, metamorfozele și concepțiile ce vizează conținutul procesului de învățămînt, care a evoluat considerabil. Astăzi, o școală cu un culoar pe care sînt înșirate clasele, este anacronică. Această formă era valabilă atunci cînd baza învățămîntului o constituia dialogul de la catedră al unui

CĂLIN STĂNCULESCU

(Continuare în pag. a V-a)

Întîlnirea tovarășului Ion Gheorghe Maurer cu tovarășul A. N. Kosîghin

MOSCOVA 12. — Corespondentul Agerpres, L. Duță, transmite: La 12 iulie, a avut loc o întîlnire a tovarășului Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, cu tovarășul A. N. Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

În cursul convorbirilor au fost examinate probleme ale dezvoltării în continuare a colaborării economice dintre cele două țări în diferite domenii. Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

La convorbire au luat parte Maxim Berghianu, președintele Comitetului de Stat al Planificării, și Gheorghe Badrus, ambasadorul Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică.

LUMEA FLORILOR

de VASILE VETIȘANU

Grăbiți și cu spirit de acțiune practică, aplecați către evidența nemijlocită a lucrurilor, către ceea ce se vrea calculat și demonstrat, considerăm uneori că e inutil să ne mai gîndim la o clipă de meditație, la o oră a poeziei, la o zi a iubirii sau la o lume a florilor.

Și, totuși. Noi am crescut în lumea florilor, în legănarea dulce, mistuitor de dulce a glasului ce ne învăluia:

Dragii mamii ochișori,
Voi o să vă faceți flori.

Apoi florile creșteau cu noi, mai departe, înălțîndu-se în „flori dalbe", în floarea albă de salcîm, în floarea teiului eminescian, în povestea de iubire a florii de **nu mă uita**. Dar unde n-am găsit aceleași flori, în vilnicele femeilor din Argeș, în cusătura iilor albe ca argintul, sticlind în roșu și albastru, de un neasemuit frumos, amăsurat, după o lege a firii. Flăcăii le primesc pe brațele inimii de la aleasa lor, iar fetele le prind în părul auriu, moștenind credințe tainice și doruri pentru o viață. Florile creează o lume a lor. În această lume rătăceau Grigorescu și Lu-

(Continuare în pag. a V-a)

RĂZBOI ÎN CETATEA UNOR „DOSARE REGĂSITE"

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

În toate ramurile economiei noastre se pune tot mai mult accentul pe valorificarea inteligenței tehnice autohtone. Colective bine sudate, alcătuite din ingineri, muncitori și tehnicieni au reușit nu o dată să creeze utilaje cel puțin la nivelul celor procurate contra valută de peste hotare, sau să aducă îmbunătățiri substanțiale utilajelor importate. Astfel de colective de inovatori există și în multe secții ale Uzinei de mașini agricole „Semănătoarea" din București. Iar dacă cităm numai cîteva, cum ar fi cele de la turnătorie, de la S.C.T.C., din secția V mecanic-șef, sau din secția a II, o facem cu riscul de a nedreptăți pe alți novatori de valoare egală.

Iată, însă, că recent, în această uzină cu vechi tradiții în munca de inovare, a fost tras un semnal de alarmă: **a scăzut numărul inovatorilor.**

În referatul prezentat plenarei comitetului sindical, se aduceau precizări: „în perioada 1967-1971 numărul inovatorilor a scăzut de la 204 la 126 (de la 355 la 134 susține o altă statistică a Cabinetului tehnic), dintre aceștia, numărul muncitorilor inovatori a scăzut de la 80 la 50, iar valoarea antecalculată a economiilor de la 4 198 170 la 1 406 689 lei". O primă explicație a fost dată de Cabinetul tehnic care a semnalat o cauză obiectivă — cîteva produse ale fabricii se aflau, începînd din 1968, în perioada de garanție pe care o prevedea licența, deci în afara tentativelor unor eventuale îmbunătățiri.

E meritul comitetului de partid și al comitetului sindical că explicațiile nu s-au oprit la suprafață, ci s-a forat mult mai adînc, dîndu-se la iveală și alți factori care au contribuit la micșorarea numărului inovatorilor. Cităm din referatul prezentat la plenara amintită: „În cadrul compartimentului de concepție au apărut fenomene demobilizatoare ca respingerea exagerată a unor dosare în mod nejustificat, dintre care multe, după un anumit timp, **au fost regăsite sub altă formă".**

Era pentru a doua oară (prima dată a fost în 1971) cînd problema „împrumutului de idei", care preocupa de cîtva timp colectivul fabricii, se punea deschis într-o ședință. Dar datorită faptului că mulți dintre cei interesați direct nu au luat parte la plenară, aceasta s-a rezumat la „discuții" și la precizarea că „se vor lua măsuri".

„COAUTORII" S-AU ÎMPĂCAT. CINE VA DESPĂGUBI UZINA?

Pentru exemplificare vom recurge la două cazuri prezentate și în ziarul uzinei:

● Cu cîțiva ani în urmă ing. Fl. Cioroianu proiectează realizarea roților în lanț prin ștanțare. I se răspunde că așa ceva nu se poate. După un timp, inginerii Gr. Iacobson și P. Serbănescu înaintează o invenție care se baza tocmai pe acest procedeu. Primul susține că „i s-a preluat ideea", Gr. Iacobson îl acuză de „impostură". Cabinetul tehnic rezolvă „operativ" situația prin cuplarea dosarelor și împărțirea banilor celor 3 revendicatori ai ideii, care se trezesc fără voie... coautori! În bucuria generală nimeni n-a mai stat să socotească cît a pierdut uzina...

● În 1967, un colectiv de la S.C.T.C. propune executarea instalației de ierbicide din mase plastice, în loc de metal (venind

MONICA ZVIRJINSCHI

(Continuare în pag. a V-a)

Sub creasta aspră a muntelui, verticalul coloanelor desenează fîre de argint aspirînd orgolios spre cerul Făgăraşilor. La această oră a dimineţii, cînd zgomotul nu s-a desprins încă de dunga discretă a nopţii, priveliştea se suspendă tulburător pe retina neodihnită a călătorului abia descins din vagonul de cale ferată, propunîndu-i momente de reală desfătare. Sus profilul de geometrie clasică al Carpaţilor, spinările neostenite sub cearceaful imaculat al norilor, spinări ameţitoare spre locul de taină al vulturilor. Jos, ca într-un tablou de inspiraţie obişnuit industrială, universul de mirifică prefacere al retortelor, dominate agresiv de turlele neaşteptat de personale pe fondul coborît în mister al munţilor. Cu ochii rostogoliţi pe acest tablou îşi încep mersul dis de dimineaţă oamenii din Victoria în amfora clepsidrei. Privind prelung asupră-i se desprind la amiază de cadranul cotidian al muncii. În acest cadru, în această atmosferă de odihnitoare circumstanţă i-am cunoscut pe tinerii care fac obiectul reportajului de faţă.

Se poate?

— Vă rog să luaţi loc.

— O întrebare...

— Cu plăcere.

— Despre tineri.

— Ar însemna să vorbim despre noi şi asta nu e în regulă.

— Nu despre dv.

— Pînă acum doi-trei ani eram în comitetul U.T.C. al combinatului.

— Am nimerit cum nu se poate de bine.

— Şi da şi nu. Da, pentru că îi cunosc prea bine pe marea lor majoritate, pentru a vă putea mijloci cunoştinţa cu fetele şi băieţii noştri. Îi cunosc din activitatea comună de pînă acum, ne fac să ne întîlnim toată ziua interesele comune din fabrică. Nu pentru că ar însemna la un asemenea subiect să-mi blocaţi întreg programul.

Şi cum nu era deloc în intenţia mea să devin incomod pentru amabila gazdă m-am mulţumit să reţin din discuţia cu tovarăşul inginer Ovidiu Pantea, directorul Combinatului chimic din oraşul Victoria, o remarcă, mi se pare mie, ilustrativă.

— Ca să-i cunoaşteţi pe tinerii mei colaboratori aveţi la îndemînă mai multe posibilităţi. Cea mai la îndemînă, să răsfoiţi cu răbdare filele raporturilor de producţie. Prin numărul lor influenţează hotărîtor rotunjimea procentelor înscrise acolo. Sau cîntărind cu atenţie angajamentele pe care colectivul combinatului şi le-a stabilit la întrecerea socialistă pe anul 1972, în cinstea Conferinţei Naţionale a partidului. Însufleţiţi de chemarea lansată de Grupul industrial de petrochimie Ploieşti, combinatul şi-a propus să realizeze peste plan o producţie marfă de zece milioane lei, realizînd suplimentar o mie cinci sute de tone mase plastice şi răşini sintetice, două sute de metri cubi de schimbători de ioni, trei milioane lei produse auxiliare şi de mic tonaj, piese de schimb şi utilaje tehnologice în valoare de 1 200 mii lei, realizarea prin autoutilare de utilaje şi instalaţii valorînd 2 000 mii lei, alte cantităţi de mărfuri livrate la fondul pieţii. Ne preocupă în mod deosebit acele produse solicitate pe piaţa externă, sîntem frămîntaţi să asigurăm nevoile noastre prin renunţarea în cît mai mare măsură la import. Or, cînd am judecat aceste obiective, cînd am deliberat la înfăptuirea lor, ne-am gîndit nemijlocit la cei ce vă interesează pe dv. în mod direct, la uteciştii, la tineretul din combinat.

Cu un gest larg, cuprinzînd parcă între braţele-i de uriaş întregul combinat, interlocutorul meu mă invită să aştern pasul pe aleile desfăcute printre instalaţiile de metal sclipitor, dîndu-mi a înţelege că în cele din urmă aceasta rămîne cea mai firească deschizătură în favoarea scopului ce mă adusese aici.

Am apăsat pe o imaginară clanţă a unei nevăzute uşi aflate între mine şi chipurile de adolescenţi reflectate în cadranul aparatelor de măsurat temperatura ori presiunea complicatelor prefaceri fizico-chimice şi am păşit fără zăbavă în lumea lor de fiecare zi.

Numele?

— Victor, Poparad Victor.

— Meseria?

— Operator chimist.

— De mult?

— De aproape un an. Din vara trecută, cînd am absolvit şcoala profesională din oraşul Victoria.

Deşi numele era, normal, de fiecare dată altul, raportarea la şcoala profesională se face fără excepţie aproape. Aurelia Dobrilă, tot operatoare chimistă, Gheorghe Stoian şi Michail Lutskhi, Gheorghe Mandan şi Hans Pulkranek. Şi mulţi, mulţi alţii, pregătiţi pentru a ţine pe umerii lor clipele decisive ale fabricării produselor chimice, trimise apoi să ducă în ţară şi peste graniţă numele şi renumele atît de inspirat ales al combinatului de la poalele Făgăraşilor.

— În fiecare an părăsesc băncile şcolii zeci de absolvenţi în meseriile cerute de dezvoltarea dinamică a combinatului, operatori chimişti, lăcătuşi mecanici, electricieni, tehnicieni în analize fizico-chimice, pentru aparataj de automatizare, ne sublinia directorul centrului şcolar din localitate, ing. Nicolae Bîrsan. Faptul că şcoala respiră în ritmul trepidant al combinatului îngăduie celor care au optat pentru meseriile pline de tentaţie din domeniul chimiei să se înscrie încă din anii uniformei şcolare în regulile de riguroasă disciplină profesională atît de necesară mai tîrziu.

Ceea ce vrea să evidenţieze tînărul director şi ce aveam să auzim de repetate ori în micile colocvii purtate în camerele de comandă ale instalaţiilor, în laboratoare sau, pur şi simplu, undeva în aer liber, la adăpostul nu ştiu cărei conducte magistrale porneşte de la amănuntul, cîtuşi de puţin amănunt, privind solida relaţie între şcoală şi întreprindere, dialog permanent cu din cele mai fructuoase consecinţe pentru pregătirea muncitorilor de mîi tîrziu. Lecţiile teoretice au loc în sălile de clasă nu de mult construite; pentru a fi însoţite de demonstraţii, au fost amenajate cinci cabinete de orientare profesională. Lucrărilor practice le sînt rezervate şapte laboratoare de specialitate, iar celor de lăcătuşerie cinci ateliere. Practica în producţie desfăşurată în secţiile de fabricaţie ale combinatului, conferă pregătirii de ansamblu acel atît de necesar fundament practic, concret, subordonat direct sarcinilor curente ale unităţii economice respective.

Nimic mai firesc, prin urmare, să auzi despre noii absolvenţi vorbe bune, nimic mai firesc să constaţi că perioada de adaptare, de integrare în cerinţele statutului de muncitor calificat se reduce, în majoritatea cazurilor, la un interludiu scutit de lungime, de căutări şovăielnice, ferit de consecinţele „jocului de integrare".

Stau de vorbă cu Nicolae Breaz. În dubla sa calitate de salariat al combinatului din Victoria: ca lăcătuş la serviciul termoenergetica şi ca secretar al comitetului U.T.C. Preferă, aveam să-mi dau seama pe dată şi de ce anume, din insistenţa cu care face asocierile, să se refere la acel capitol universal prezent aproape în conversaţiile purtate: perfecţionarea oamenilor în ale meseriei.

— Noi am plecat de la ideea că dacă facem ceva, aceasta trebuie să fie cît mai aproape de locul producţiei. Dacă întreprindem ceva, asta să prindă cît mai repede şi cît mai bine omului în munca de fiecare zi.

Îi mărturisesc că nu mi-ar fi de nici un folos doar alunga la nişte acţiuni, simple demonstraţie că e nevoie de făcut ceva.

— Oricît ar părea de banal, vă voi ruga să reţineţi o serie de acţiuni care nici prin nume şi nici prin mod de desfăşurare nu aduc nimic senzaţional, nimic inedit. Atît concursul destinat operatorilor şi laboranţilor chimişti cît şi schimburile de experienţă la Sibiu, la Codlea şi Făgăraş se încadrează, uşor de bănuit, în tipicul obişnuit. Iniţiativa „Te văd, te aud, te critic" se aplică de asemenea aici la fel ca pretutindeni. De asemenea, cea intitulată: „Fiecare calocalorie şi kilowat — sursă de economii". Ce pot şi trebuie să spun are în vedere efortul nostru de a încadra toate aceste forme în cadrul tematic al combinatului şi mai mult decît atît, în momentul problematic în care ele sînt organizate.

— Adică?

— Foarte simplu. Iniţiativa privind economisirea de energie electrică şi termică se subsumează preocupării existente la nivelul întregului colectiv de a raţionaliza consumurile în general, de a reduce cheltuielile de fabricaţie. Concursurile pe meserii consacrate cu precădere profesiilor majoritare se alniază sistemului existent la nivel de combinat pentru pregătirea permanentă a salariaţilor. Ca şi în situaţia amintită, vizăm să îmbunătăţim, prin formele noastre de pregătire, rezultatele tinerilor în producţie, să facilităm asimilarea rapidă a noilor procedee tehnologice, să facem cunoscute, dacă se poate, la perfecţie, utilajele, instalaţiile din dotare.

Vizavi de perfecţionarea profesională a salariaţilor discutăm la serviciul cercetări cu Maria Lupescu, secretara comitetului U.T.C. Încheiase tocmai cursul de instruire la locul de muncă pentru laboranţi, operatori chimişti şi lăcătuşi. Îmi vorbeşte mai ales ca lector la grupa de operatori, satisfăcută că „oamenii s-au ales cu multe lucruri de pe urma acestor cursuri", bucuroasă, deşi nu ne-o spune, că munca investită timp de mai multe luni a rodit, lăsînd în urmă un bagaj de cunoştinţe mai încărcat acum, o sumă de deprinderi folosind în primul rînd procesului de fiecare zi al activităţii fiecăruia. Ne roagă să notăm cîteva nume dintre cursanţii conştiincioşi: Marin Maria, Engelhardt Hermina, Livia Geamăn, Bărbat Georgeta.

— Numai fete?

— Nu numai: Teodor Rusu, Ioan Ştefan, Enciu Gavrilă, Haneş Vasile, Otac Ioan...

Aş mai fi putut nota, sînt sigur, nume la nesfîrşit. Cu concursul Mariei Lupescu sau al colegilor săi, lectori în această primă tranşă la şcoala învăţăturii permanente. Aş fi putut nota zeci, sute de nume de tineri sîrguincioşi pentru că aveam de unde alege. Pentru asigurarea competenţei cerute de locurile de muncă ale combinatului, Combinatul din Victoria a devenit un vast amfiteatru.

Nu mă îndoiesc, avînd ca motto cuvintele pe care Ion Mureşan, secretarul organizaţiei U.T.C. nr. 4, ni le spunea la un moment dat: „În 1971 n-a existat la noi nici un refuz de calitate. Aşa vrem s-o ţinem totdeauna...".

N-a existat la noi nici un refuz de calitate". Ar putea fi luate aceste cuvinte drept punctul de plecare al stărilor de linişte interioară. Ai putea bănui cu uşurinţă în spatele unei asemenea fraze efortul de a perpetua o situaţie favorabilă. Că nu este aşa, că se detaşează pregnantă preocuparea de a deplasa echilibrul existent în favoarea unor soluţii de vîrf, de natură a accelera şansele produselor combinatului în perimetrul competiţional internaţional m-au convins fără efort lucrătorii din serviciile şi secţiile combinatului, m-au făcut atent temele de lucru cuprinse în programul cercului de specialişti condus de tînărul inginer Kurt Breckner.

Cînd l-am cunoscut, Kurt Breckner, „omul cu cheile electronice în buzunar", specialist în automatizări la Combinatul chimic Victoria, era absorbit de rezolvarea unei lucrări pe care termenii tehnici o delimitează foarte precis: „Sistem de dozare automată pentru componenţii lichizi". Parcă-l văd şi acum explicîndu-mi cu gesturi largi, vorbindu-mi grăbit despre ce l-a determinat să se apuce de o asemenea treabă, explicînd de ce n-a ezitat să meargă pînă la capăt într-o chestiune care se putea rezolva oricum şi în altfel.

— Operaţia s-a făcut o vreme, destul de mult timp, manual. Procedeul ne aducea numai necazuri: repartiţia componenţilor lichizi se solda cu erori la dozaj, influenţa în rău calitatea acizilor.

Am văzut materializată ideea pe cît de ingenioasă pe atît de simplă. Lucrarea a constituit o deosebit de interesantă comunicare în cadrul cercului de creaţie tehnică al combinatului, al cărui preşedinte a şi fost ales de altfel de la înfiinţarea acestuia. Mi-o descrie cu amănuntul bucurîndu-se ca un copil mai ales cînd reuşeşte să-şi facă înţelese intenţiile.

— Acum reuşim să facem operaţiile ca lumea, fără a depune cît de cît efort. Am avut de ales: ori aşteptăm aparatura din import, ori ne-o confecţionăm singuri. Am preferat să ducem lucrurile pînă la capăt în ultima variantă.

Kurt Breckner lucrează la combinat de cîţiva ani. Mai exact, de la terminarea facultăţii. S-a ocupat în acest răstimp de multe şi delicate probleme ţinînd de tehnologie, privind înzestrarea tehnică a secţiilor de fabricaţie. La unele treaba a mers mai uşor: cunoştinţele de la politehnică s-au dovedit sfătuitori de nădejde şi suficient de cuprinzătoare. Cam aşa ceva se anunţa a fi instalaţia de care vorbeam în rîndurile de faţă.

Dilema „încerc", „renunţ", a rămas undeva în urmă, mult în urmă şi nu în primul rînd prin lungimea timpului trecut de atunci cît prin volumul de întrebări ce-şi găsiseră rezolvarea în acest interval. Nu numai în legătură cu tema de studiu amintită. Dosarul de inovaţii semnate de Breckner şi-a îngroşat filele cu fiecare an ajungînd în prezent să cuprindă titluri care mai de care mai tainice. 15 inovaţii dintre care două propuse ca invenţie. Colaborator la elaborarea a două tratate de specialitate.

— Cum te-ai hotărît să treci la acţiune?

— Cineva trebuia să-şi asume răspunderea, să încerce a găsi soluţii. Am făcut-o cu gîndul că nu poate aduce decît foloase.

Kurt Breckner şi-a asumat această răspundere nu o dată ci în atîtea rînduri. Mai întîi s-au ivit germenii neliniştii focalizaţi de cererile formulate de producţia combinatului. Pe masa de lucru a tînărului specialist şi-au făcut apoi loc calculele estimative, liniile transpuse pe foaia de calc, prefigurînd diagrama posibilă rezolvării. Uneori, e drept mai rar, tocmai cînd frînele păreau eliminate definitiv, rămînînd a fi puse în mişcare pedalele exerciţiului de rutină, obstacole nepreveăzute îşi ridicau pragul. La încheierea programului, celor opt ore de serviciu li se alăturau altele fără număr pentru studiu, ore de calcule, ore de lectură. Ore de introspecţie în almanahul tehnicii de specialitate.

— Dacă au făcut-o alţii, e păcat să pierzi timpul. Mai bine te concentrezi pe realizarea subansamblelor, montarea sistemului în laborator, montarea în instalaţie, pe încercările practice. Nu mai spun că săptămîni în şir după ce lucrurile sînt puse la punct nu scap de obsesia rezultatelor.

Revin la instalaţia de dozare interesîndu-mă care a fost momentul cel mai greu, mai dificil de escaladat.

— Găsirea ideii de rezolvare constructivă.

Cuvintele transcrise sintetizează într-un gen de „hocus-pocus" cheia în descoperirea căreia se angajase de bună voie tînărul meu interlocutor. Breckner a găsit-o demonstrînd fără echivoc că avea idei presupuse de fapt ştiinţa de a le descoperi. Această ştiinţă înglobînd, dincolo de ceea ce numim stofă de specialist, un efort de proporţii pentru a-ţi croi drum către lăcaşul unde se află. Înseamnă puterea de a te dărui profesiei. Un argument în favoarea succesului descoperit la capătul drumului întortocheat al muncii, presărat cu destule dificultăţi, cu numeroase piedici. Dar nu cu renunţări.

Chiar aşa, cînd începe timpul liber al unui specialist? Auzim deseori referiri la acest termen, destul de riguros definit în uzul cunoscut şi totuşi atît de labil în anumite situaţii încît utilizarea lui devine nu o dată nepotrivită. Ne referim la acest lucru cu inginerul Kurt Breckner, printre aparate de măsură şi control, scheme de automatizare, adică acolo unde îşi petrece timpul între volumele de cărţi de pe etajera din faţă şi pereţii de sticlă ai eprubetelor.

— Timpul pentru mine nu are decît o singură linie de demarcaţie. De o parte, orele de muncă, de cealaltă, timpul de odihnă. Cele trei opturi tradiţionale îşi pierd dimensiunea mai ales cînd, de ce scrutezi timpul de repaos într-atît l-ai reduce în continuare.

De unde vine această nevoie de bulversare a secţionării zilei de muncă. În cazul lui Breckner, am putut să mă lămuresc pe dată ce i-am văzut temele, trimiterile bibliografice, desele referiri la termenii întortocheaţi ai reacţiilor chimice.

— Nu te poţi considera „liber", de vreme ce abia după program te poţi dedica, fără constîngerea determinată de urgenţele serviciului, unui studiu organizat. Abia acum reuşeşti o sistematizare ca lumea a materialului documentar. Cînd te-ai consacrat mai bine experienţelor, decît acum, în timpul liber? Miracolul cercetării forţează...

Pentru a mă convinge, Breckner îmi aşeză pe masă nişte volume, reviste de specialitate între coperţile cărora îi citesc numele. A înghiţit mai multe luni din timpul său liber.

Argumentele în favoarea negaţiei formulate se aflau undeva în adevărurile chimiei dar punerea lor în evidenţă solicită, în continuare, timp de veghe între aparatele laboratorului, timp de neodihnă tocit între filele tratatelor de specialitate. Nu enumerarea unor etape în dezvăluirea realităţii riguros determinate contează. De aceea evităm transcrierea acelor ample şi repetate deliberări în intimitatea retortelor miniaturale al universului chimic adus în spaţiul restrins de laborator. Ceea ce contează, avem impresia mai mult decît orice altceva este rezultatul ca atare, grăuntele smuls necunoscutului şi aşezat acum pe tipsia de interes general.

Mi-ar fi greu să mă opresc preferenţial asupra unora din temele înscrise în caietul pe care preşedintele Breckner îl are asupra-i. Temele sînt extrem de numeroase şi extrem de diverse. Studii privind ameliorarea consumurilor, recuperarea substanţelor utile, îmbunătăţirea regimului de funcţionare a utilajelor, studii pe aportul cărora se contează la modernizarea instalaţiilor, la perfecţionarea tehnologiilor, la introducerea progresului tehnic în producţie. Cine sînt cei ce s-au angajat, cu de la sine putere, în această pretenţioasă şi de loc comodă întreprindere? Colegi mai tineri sau mai puţin tineri ai lui Kurt Breckner: Mircea Beca, Nelu Bilborca, Viorel Bobeş, Marcel Bărbat, Ioan Albu, Ilisie Octavian, Mica Elena, Mureşan Olimpia, Georgeta Pascu, Moraru Teodor etc.

Gîndurile şi activitatea lor, metafore fertile în creuzetul marilor performanţe. Performanţe pe care Combinatul din Victoria le va ridica în continuare, sîntem siguri, la putere.

N. UDRESCU

REPORTAJ DINTR-UN ORAŞ AL CHIMIEI

VICTORIILE DE FIECARE ZI

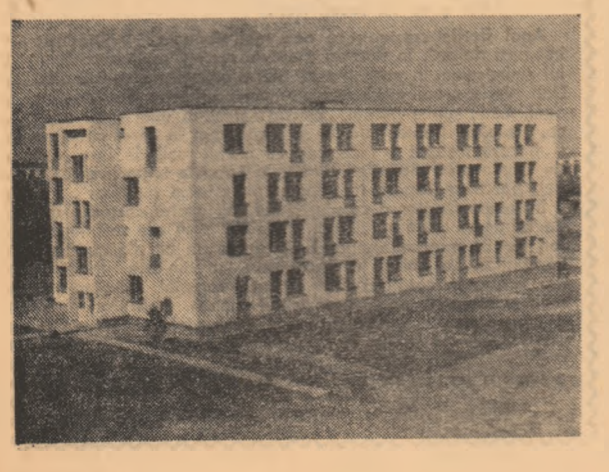

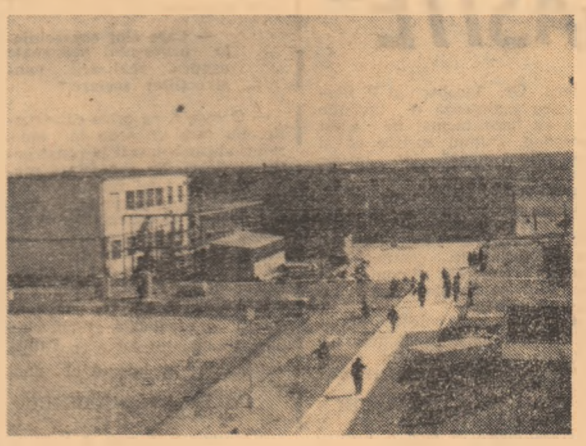

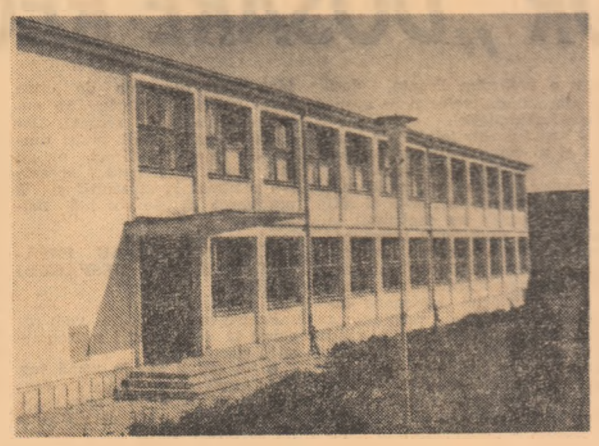

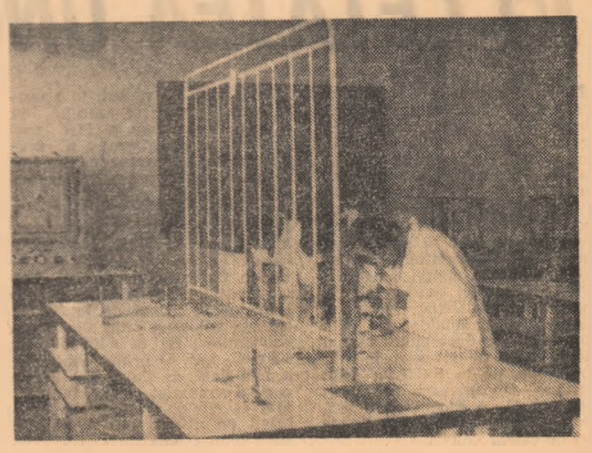

RAPORTĂM CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI

NOI REALIZĂRI DE PRESTIGIU ÎN CRONICA ÎNTRECERII

INDUSTRIA SÎRMEI DIN CÎMPIA TURZII

CUVÎNTUL A DEVENIT FAPTĂ

Muncitorii de la Industria Sîrmei din Cîmpia Turzii și-au depășit angajamentele luate în cinstea Conferinței Naționale a partidului la o serie de produse:

Au realizat 1 122 tone oțel față de 1 050 tone cît erau angajamentele, 1 211 tone laminate față de 600 tone, 829 tone sîrmă trasă din oțel față de 700 tone, 543 tone sîrmă zincată față de 450 tone. Secția cabluri de tracțiune este în avans pe primul semestru cu 98 tone cabluri, iar secția zincată a realizat 268 tone sîrmă zincată față de 160 tone cît era angajamentul.

Economiile realizate în această secție pe primul semestru al anului se ridică la 100 000 lei. Realizările se datoresc sporirii productivității muncii, ridicării calificării muncitorilor prin cursurile continue de reciclare. Succesele obținute de colectivul întreprinderii dau convingerea că planul anual va fi substanțial depășit ceea ce creează premisele pentru realizarea cincinalului în 4 ani și jumătate.

Se prevede în acest sens ca umele, să fie lărgite și modernizate; noi obiective vor intra în acest an în funcțiune și vor lucra de la început la parametrii proiectați. Serviciul de cercetare se ocupă intens de îmbunătățirea liniilor tehnologice, de crearea unor noi tipuri de oțel. De curînd, în secția electrozi s-a introdus o nouă rețetă de fabricație a electrozilor de sudură, rețetă obținută de inginerii și chimiștii întreprinderii. Noul electrod bazic, indicat pentru sudurile de îmbinare la oțelurile carbon și slab aliat se obțin prin înlocuirea a două materiale care înainte se importau. Economiile realizate prin introducerea în funcțiune a noului tip de electrod sînt de 400 lei pe tonă de produs, ceea ce înseamnă mari economii de valută. Dintre tinerii fruntași ai întreprinderii amintim: lăcătușul Ion Stejaru, laminoristul Ion Hojos, zidarul șamotor Simion Bolboș, sudorul Romulus Paven, trefiliștii Nicolae Mocanu și Pamfil Pop.

I. CÎMPEAN

UZINELE MECANICE DIN TIMIȘOARA

CU UN AN MAI DEVREME

Uzinelor mecanice din Timișoara li s-a alocat fondurile necesare construcției unei noi hale de fabricație, a unei turnătorii și a altor lucrări de modernizare. Termenul de punere în funcțiune — 1975. Execuția a revenit **Întreprinderii de Construcții Industriale și Montaj** din Brașov, unui colectiv cu o experiență bogată. Tocmai de aceea, de la bun început constructorii se angajaseră să reducă substanțial termenul planificat de punere în funcțiune. Și, într-adevăr, în momentul de față, principala construcție, hala cu o suprafață de 40 000 m.p., este dată în exploatare, depășindu-se astfel termenul stabilit în studiul tehnico-economic cu mai bine de un an. Restul lucrărilor cu termen de scadență în 1975 au fost devansate în 1973. Ceea ce ni se pare demn de reținut sînt modalitățile aplicate în realizarea acestei substanțiale devansări.

— Dacă ai la îndemînă toate cele necesare, ne spun interlocutorii noștri, Vladimir Vilcu, șef de lot și ing. Florin Căpușa, singurul lucru ce-ți mai rămîne de făcut este organizarea. În privința aceasta cred că întreprinderea noastră a obținut remarcabile rezultate. În trei luni de zile au fost montate integral structurile de rezistență. Într-un sistem în care totul este riguros organizat, prevăzut și planificat, randamentul forței de muncă de care dispui poate fi depășit considerabil. Așa de pildă, în cele 3 luni de zile despre care aminteam, hotărîtoare a fost dislocarea de la Brașov la Timișoara a unei echipe de montori condusă de Adam Pascaru, care în răstimpul cît a stat la noi a avut în permanență front de lucru. Apoi, mai trebuie să menționez că **Uzina de construcții metalice Bocșa** și-a onorat întotdeauna la termen contractele. Pot să apară momente cînd lucrările dintr-un anume sector, dintr-un motiv sau altul nu pot avansa potrivit previziunilor. Noi am rezolvat aceste situații prin asigurarea din timp a unor fronturi de lucru de rezervă. În felul acesta întreaga forță de muncă de care am dispus a putut fi integral folosită.

— V-am ruga să insistați asupra acestui din urmă aspect.

— De la demararea investiției pînă în momentul de față, lucrăm aproape cu aceiași muncitori, exceptînd bineînțeles, echipele specializate. Am izbutit apoi să folosim pe deplin, la întreaga sa capacitate, mina de lucru calificată. La cheltuielile de utilaje n-am înregistrat nici o depășire. Pentru montarea stîlpilor de beton pentru depozitul de materiale pe care ni i-am confecționat noi înșine, de exemplu, a fost nevoie de o macara de 108 tone de tip Coles. Întreprinderea ne-a pus-o la dispoziție. Timp de 6 zile s-a lucrat cu ea fără întrerupere. Montarea linoleumului în anexa socială pe care, de asemenea, am dat-o în folosință cu o lună mai devreme, s-a făcut numai în 8 zile în loc de 20.

— Care este cîștigul economiei naționale prin această devansare de termen?

Iată ce ne răspunde beneficiarul, inginerul șef cu investițiile de la U.M.T., tov. Erhard Bomfert:

— Conform studiului tehnico-economic aprobat de o Hotărîre a Consiliului de Miniștri, ar fi urmat ca în 1975 să ajungem la cotele proiectate. La acea dată producția uzinei noastre urma să crească cu 300 de milioane. După cum vedeți, constructorul a infirmat orice previziune. Cele 300 de milioane vor intra în visteria țării începînd de anul viitor cînd datorită eforturilor depuse, constructorul va realiza integral investițiile alocate.

ION DANCEA

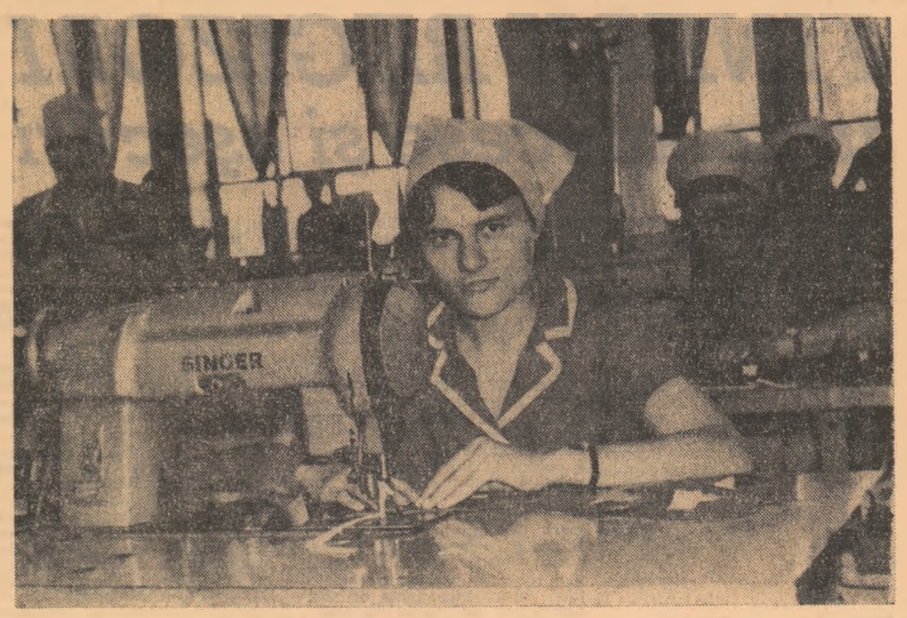

Tînăra muncitoare Aristica Pecie, de la Fabrica de confecții din Craiova, își depășește constant planul cu 35 la sută.

După opt luni de la lansarea inițiativei — „Fiecare utecist — fruntaș în muncă, model în comportare" — tinerii din întreprinderile craiovene raportează: Am obținut rezultate bune, dar putem realiza mai mult!

INIȚIATIVE LA ORA BILANȚULUI PERIODIC

SĂ REMEMORĂM OBIECTIVELE

„Fiecare utecist — fruntaș în muncă, model în comportare!" Aceste cuvinte se aflau înscrise pe frontispiciul scrisorii primite la redacție, la 1 noiembrie 1971, din partea uteciștilor marii și prestigioasei întreprinderi craiovene „Electroputere". Scrisoarea reflecta dorința tinerilor electrotehnicieni din Bănie de a participa activ, prin acțiuni deosebite, atît la procesul productiv al întreprinderii, cît și la dezvoltarea spiritului muncitoresc în colectivul din care fac parte. Erau formulate obiective însemnate, sarcini de cinste și răspundere pentru fiecare organizație U.T.C., pentru fiecare tînăr, sarcini pe care socotim necesar să le rememorăm: 1. Depășirea ritmică a planului de producție. 2. Realizarea fiecărei lucrări la cota calitativă indicată de documentații. 3. Inițierea, la fiecare loc de muncă, a unor acțiuni menite să ducă la obținerea de economii de materiale. 4. Propuneri concrete, din partea comitetului U.T.C., în vederea mai bunei organizări a locurilor de muncă. 5. Elaborarea unui plan propriu de invenții și inovații, corelat cu planul și cerințele întreprinderii. 6. Eliminarea abaterilor de la normele securității muncii. 7. Urmărirea procesului de îmbunătățire a pregătirii profesionale și de cultură generală a tinerilor. 8. Declanșarea unei ofensive împotriva abaterilor disciplinare. 9. Urmărirea, combaterea și eliminarea oricărei manifestări de formalism în munca de organizație. Date fiind caracteristicile ei, inițiativa s-a bucurat de o largă popularitate, în scurtă vreme ne-au sosit la redacție scrisori de la tineri din întreaga țară, numeroase organizații ale U.T.C. însușindu-și obiectivele celor de la „Electroputere", adesea îmbunătățite sau adaptate specificului fiecărei întreprinderi. În continuare, ziarul nostru a publicat aspecte ale concretizării acestei inițiative, corespondențe ale tinerilor angrenați în înfăptuirea ei, puncte de vedere ale unor tineri și ale unor organizații etc., socotind, pe bună dreptate, că „Fruntaș în muncă, model în comportare" constituie un obiectiv valabil pentru întreg tineretul țării.

Au trecut de-atunci opt luni.

CE S-A REALIZAT?

Împreună cu tovarășul Nicolae Dumitru, activist al Comitetului județean Dolj al U.T.C., am trecut în revistă realizările obținute în ultimele opt luni de tinerii din organizația care a lansat inițiativa (secretar Etegan Ștefan) și din organizațiile craiovene care au preluat-o la scurt timp după lansare: Fabrica de confecții (secretar Bedelici Marcela), Combinatul chimic (secretar Corici Nelu) și I. E. Craiova-Termocentrala (secretar Buiculescu Ștefan). Iată, succint, rezultatele acestui prim bilanț:

LA „ELECTROPUTERE". Inițiativa a fost prezentată, operativ, în toate organizațiile de bază ● Ziarul uzinal și stația de amplificare popularizează acțiunea prin rubrici permanente ● Gazeta „Tineretul și producția" este profilată pe obiectivele inițiativei ● Fabrica de locomotive, de unde a pornit inițiativa, depășește ritmic planul cu 24 la sută — față de 5 la sută, cît se angajase ● Tot aici, în perioada noiembrie 1971 — mai 1972 s-au economisit patru tone de cupru. Lunar se realizează cîte două locomotive peste sarcina planificată ● A fost intensificată participarea tinerilor la mișcarea de inovații, evidențiindu-se, în această perioadă, tinerii Tudorică Florea, electrician, și Negrilă Nicolae, tehnician, cu lucrări în valoare de 60 000 și respectiv 240 000 de lei ● Se înregistrează o masivă participare la cursurile de calificare în meserii prioritare pentru nevoile întreprinderii: electrician, lăcătuș, vopsitor ● Nu s-au înregistrat cazuri flagrante de indisciplină ● Un mare număr de tineri care lucrau și se comportau necorespunzător au devenit fruntași în producție și exemple de comportare ● Se mențin în fruntea întrecerii tinerii: Ionescu Silviu (320 p.), Staicu Petre (315 p.) și Pătru Marin (310 p.) ● Organizațiile cele mai constante în obținerea de realizări: L.D.E. și Sculărie ● Întrecerea continuă. Grafice afișate în toate organizațiile țin la zi „cronica" concretă a întrecerii.

LA FABRICA DE CONFECȚII. Inițiativa a fost preluată imediat după lansare ● După plenara operativă a comitetului, la toate adunările generale ale organizațiilor de bază au fost invitați secretarii de partid, șefii de secții, ajutorii de maiștri, organizatorii de grupe sindicale, împreună cu care tinerii au dezbătut programele de măsuri ● S-a stabilit ca barem minimal obținerea a 150 de puncte ● La șase luni de la lansare, în adunarea generală pe luna mai, a fost prezentat și dezbătut referatul „Eficiența acțiunii de aplicare a inițiativei «Fruntaș în muncă, model în comportare»" ● S-au situat în fruntea întrecerii: organizația nr. 6, (secretar Ion Olteanu; realizări constante ale planului, de 102—107 la sută; nici un tînăr sub normă; nici o absență sau întîrziere de la program), organizația nr. 8 (secretar Pecie Aristica; realizări ale planului de 108—125 la sută; produse pentru export de cea mai bună calitate), organizația nr. 2 — Finisaj (secretar Paraschiv Dumitra; din 59 de uteciști, 26 sînt constant evidențiați în producție) ● S-au obținut rezultate mulțumitoare și în organizațiile nr. 9, 5, 13 și 14 ● Tinerii fruntași, realizatori a cîte cel puțin 200 p., ca Pătru Lelia, Rotaru Rodica, Manu Ion, Udrea Viorica, Mitroi Rodica, Surdu Gh. ș.a. au fost și sînt popularizați la gazete „Tineretul și producția" și, săptămînal, la stația de amplificare, în emisiunea „Jola tineretului" ● S-a inițiat o largă participare a tinerilor la înfrumusețarea întreprinderii. S-au plantat flori sub deviza „Fabrica noastră, lăcaș al tinereții", pornindu-se de la media de vîrstă a colectivului: 23 de ani.

LA COMBINATUL CHIMIC. Inițiativa a fost inaugurată, în noiembrie trecut, la organizațiile Amoniac I, Amoniac II și Acetilenă-gaz ● După două luni, trăgîndu-se concluziile necesare, ea a fost extinsă și la organizațiile Uree I și II, Azotat I și II, Acid acetic, Acetat de vinil ● Inițiativa a fost adaptată la specificul întreprinderii. De pildă, la secțiile acetat de vinil și Catalizatori de mic tonaj, pentru a avea eficiență, se aplică pe schimburi. Iar obiectivul privind ridicarea nivelului profesional și de cultură generală a căpătat denumirea „Fiecare tînăr — încă o școală față de cele urmate pînă acum" ● Au fost și sînt popularizați tinerii situați în fruntea întrecerii: Enache Gh., Baboi Oprișan (Am. I), Trincă Alex. (Ur. I). Partenie Victor (Ac. Azotic), Eremie Dan (Ac.-gaz) și alții ● În primele cinci luni ale anului absențele s-au redus cu 50 la sută ● S-a apreciat că la rezultatele pe primele cinci luni, obținute de combinat — 27 000 000 lei la producția globală și 20 000 000 lei la producția marfă — o contribuție substanțială, mai mare decît pînă acum, au adus-o tinerii.

LA I. E. CRAIOVA-TERMOCENTRALA. Inițiativa a fost preluată după patru zile de la lansare ● Toate brigăzile de tineret (organizate pe patru ture de exploatare și un sector de reparații) s-au angajat imediat în întrecere ● Obiectivele au fost revăzute potrivit specificului întreprinderii: nici o avarie, nici o întrerupere de energie datorate tinerilor; reducerea termenelor de revizie la agregate; sprijinirea proaspeților absolvenți de către maiștri și muncitori tineri cu experiență ● Toate aceste criterii, precum și cele privind eliminarea absențelor nemotivate, a abaterilor de la normele de protecția muncii și, bineînțeles, realizarea planului la toți indicii, au fost respectate de către toate brigăzile de tineret ● Realizări mai importante: nu s-a semnalat nici o avarie sau întrerupere din vina tinerilor. Planul economic a fost realizat la toți indicatorii, obținîndu-se o depășire de 24 152 MV la energie electrică și de 42 418 Gcl. la energie termică ● Tinerii cu realizări deosebite (Gruia Grigore, Iordache Ion, Cioi Dumitru, Ioana Ion — pentru producție — și Chiva Marin, Ion Florea, Roibu Alex., Casapu Marin, Opriș Dumitru, Balaci Petre — pentru revizii, preveniri intervenții, scurtări de termene) au fost și sînt popularizați în permanență.

DESIGUR, ESTE DESTUL LOC PENTRU MAI BINE!

Putem spune, în urma acestui prim bilanț, că inițiativa de la „Electroputere" a avut și ecou și rezultate. Dacă ar fi doar să consemnăm faptul că ea a angrenat, la Craiova, o mare masă de tineri (numai la Fabrica de confecții muncesc 2 000 de uteciști) și tot ar fi de-ajuns spre a fi justificată aprecierea pozitivă. Cu toate acestea, așa cum socotesc tinerii inșiși, așa cum este de părere și tovarășul Adrian Cioboiu, prim secretar al Comitetului județean Dolj al U.T.C., există încă destule resurse neexploatate, destule metode și modalități menite să dea o eficiență cît mai mare merituoasei inițiative. De pildă, nu toate organizațiile urmăresc constant evoluția întrecerii; mai sînt destui tineri rămași în afara competiției; adesea, buncle exemple nu sînt popularizate în modul cel mai expresiv iar abaterile nu sînt combătute cu operativitate. „În primul rînd, ne spune tovarășul Adrian Cioboiu, cred că va trebui să fie rememorată, în cadrul fiecărei organizații, lista obiectivelor. De pildă, după părerea mea, în direcția dezvoltării mișcării de inovații la nivelul cerut de noile sarcini, se putea face mult mai mult, dar acest obiectiv a fost tratat «în treacăt». La fel, pentru concretizarea celei de-a doua părți a titlului inițiativei — **model în comportare** — deși a existat preocupare și continuitate, mijloacele folosite n-au fost variate, n-au apărut ca rod al fanteziei și pasiunii celor care organizează și urmăresc întrecerea, ci mai de grabă ca elemente de rutină. În concluzie, ceea ce trebuie să ne preocupe, după acest prim bilanț, este creșterea nivelului calitativ al modului cum se concretizează inițiativa de la „Electroputere".

O concluzie la care subscriem, așteptînd vești despre optimizarea acțiunii — atît la Craiova, cît și în alte locuri din țară unde a fost preluată inițiativa.

PETRE DRAGU

ORELE FIERBINȚI ALE SECERIȘULUI

SE DECIDE SOARTA GRÎULUI ...ȘI TOT SATUL E PE CÎMP

Cu 36 de ore în urmă, luni 10 iulie a.c., televiziunea transmitea în direct dialogul dintre muncitorii Uzinei „Semănătoarea" din București și țăranii cooperatori din comuna Ianca, județul Brăila. Un „dialog la distanță" desigur, dar o convorbire cît se poate de apropiată, datorită caracterului ei de lucru, obiectiv. Comuna urmărită și — evident consecințele pozitiv reciproce — constructorii de mașini agricole își verificau astfel o dată în plus valoarea muncii lor (în principal noua combină „Gloria") în urma confruntării acestora cu producția pentru care erau destinate. Bineînțeles, în legătură cu emisiunea respectivă s-ar putea spune mai mult — observațiile adeseori critice și sugestiile „beneficiarilor", ca și receptivitatea „furnizorilor" fiind de reală importanță; cum de altfel telespectatorii au putut remarca — dar nu aceasta ne-am propus în rîndurile de față. O întrebare ne-a stăruit cu precădere în atenție: de ce totuși Ianca? De ce totuși cooperatorilor din Ianca le consacră cu generozitate televiziunea spațiul a două ore de emisie. Și cum ne aflam în chiar ziua dialogului în comuna Ianca am căutat să descifrăm, să înțelegem mai îndeaproape tîlcul acestei opțiuni.

...De un ceas și mai bine străbatem satul, pe șoseaua principală, pe ulițele lăturalnice și nu întîlnim picior de om. Știm, desigur, că ne aflăm în plină campanie de recoltare, dar aceasta nu ne împiedică să credem totuși că nu au mai rămas oameni pe-acasă. Soarele stă cruce pe amiaza zilei și de n-ar fi vegetația abundentă și intens colorată în verde, florile ridicate ospitalier de după gardurile caselor, ne-ar încerca un stînjenitor moment de singurătate. În dreptul brutăriei, învăluită misterios în aroma proaspătă de pîine caldă, un bărbat între două vîrste, strîns în șorțul imaculat ca făina ce-i pudrează părul, ne explică pe un ton pe care la început l-am suspectat de oarecare pedanterie:

— Satul e tot în cîmp. Se decide soarta grîului. Azi, mîine terminăm și nu poate lipsi nimeni de la această treabă. Dacă mai întîrziați puțin vă însoțesc și eu.

În cîmp aveam să aflăm că de fapt satul este acolo de 15 zile, că tot de atîta timp *se decide soarta grîului*, eveniment la care fiecare cooperator se simte dator să participe, să contribuie cu toată puterea. Facem un popas în imensitatea aurie de grîu, printre care combinele — aidoma unor uriașe dropii ale cîmpului — avansează cu pași ritmici, lăsînd în urmă pîrtii largi de miriște. Presele de balotat le iau apoi locul, și cît ți-ai răsuci o țigară, tractoarele înscriu brazde proaspete de arătură. Oamenii, mașini la tot locul; care cu secera, care cu mîinile, pentru un spic, pentru un bob.

— Pentru fiecare bob, ne spune Mihai Petrică, inginerul șef al cooperativei. Este o răspundere pe care o simțim cu toții, și oamenii fac aceasta nu dintr-un îndemn special., ci dintr-o adîncă prețuire a pămîntului. De asta nu prea i-ați întîlnit prin sat. Chiar cînd necesarul de forțe, cum zicem noi, este asigurat, oamenii tot vin, vin cu toții să dea o mînă de ajutor în plus pentru grăbirea recoltării. Nu știu cum să vă explic mai exact, dar e o febră care ne cuprinde pe toți și nu iartă pînă nu vedem fiecare bob pus la locul lui, bine, în hambar.

Consemnăm astfel un prim răspuns la întrebarea inițială: *hărnicia*, calitatea pentru care cooperatorii din Ianca au fost preferați în dialogul cu orașul.

Dar la urma urmei era vorba de verificarea parametrilor tehnici ai mașinilor? Răspunsul avea să ni-l dea Tudorache Oțelea, mecanic de întreținere la S.M.A. Ianca:

— Nu numai noi, cei de specialitate, ca să zic așa, considerăm bune mașinile, ci toți lucrătorii din stațiune. Fiecare mecanizator își stăpînește combina la perfecție, ca să nu mai vorbim de tractor.

Întîmplător, în acel moment un agregat trage pe dreapta. Defecțiunea: conducta de la servodirecția tractorului s-a spart. Atelierul de reparat se află, însă, aici, în cîmp. Și în timp ce „lipitorul" Dumitru Căldăraru face operația de sudare necesară, schimbăm cîteva cuvinte cu mecanizatorul Marian Mihăilă, un tînăr de 24 de ani dar care se laudă deja cu 7 ani de producție neîntrerupți. Zicem „cîteva minute", pentru că în cele 10 minute (măsurate pe ceas!) cît durează reparația, abia avem timp să consemnăm că de cînd a început campania combina a mers ca ceasul — aceasta pentru că „în fiecare seară îi consult cu de-amănuntul încheieturile" — că pînă în clipa de față a recoltat 12 tone dar pînă seara mai face cel puțin 3 tone și că, în sfîrșit, aceste 15 tone nu înseamnă decît un rezultat *normal*, după cum susține brigadierul de cîmp, Tudor Duțu.

— Da, încearcă o inutilă dezvinovățire tînărul mecanizator, vedeți, ieri a plouat și dimineața a fost umezeală, n-am putut intra prea devreme în lan. Și nici eu n-am zis că sînt cel mai bun, adaugă el — dar vă pot recomanda pe colegii mei, pe Victor Vornicu, Ion Iordache, Costică Oțelea, Vasile Gafton, că ei precis au depășit norma.

„Băiat bun, harnic, priceput" — ne spune brigadierul după intrarea combinei în grîu, dar așa îmi place mie să-l supăr, să-l fac să vrea și mai mult.

Și iată-ne în situația de a consemna cel de-al doilea răspuns al amintitului dialog la distanță: *competența* mecanizatorilor, în genere, a lucrătorilor acestor ogoare. Capacitatea lor de a cunoaște și mînui foarte bine agregatele, de a le folosi la randamentul maxim. Da, constructorii de la „Semănătoarea" și-au aflat în lucrătorii din Ianca interlocutorii nimeriți.

O ultimă discuție am avut-o cu tovarășul Fătu Socariceanu, președintele C.A.P. din Ianca, Erou al Muncii Socialiste.

— Aș vrea să vă spun că mașinile tovarășilor de la „Semănătoarea" au trebuit să tragă din plin. Iată, noi ne-am planificat o producție medie de 3 000 kg la hectar. Din ceea ce am recoltat pînă acum avem certitudinea că vom depăși planificarea. Sporul se datorește în primul rînd modului în care am asigurat lucrările anterioare: aratul, întreținerea. Ele au fost făcute de cea mai bună calitate și în timpul optim. Cooperatorii noștri, înțelegînd că grîul acesta pe care îl recoltăm acum înseamnă de fapt aur și, mi-aș permite să susțin, cu cît avem aur mai mult cu atît sîntem mai bogați. Cred, deci, că producția constituie și ea o probă la care au fost supuse agregatele — și pe care, mărturisesc, au trecut-o cu succes.

...Seara, la ora la care televiziunea transmitea în direct dialogul sat-oraș, majoritatea cooperatorilor din Ianca se aflau încă în cîmp. Acolo unde se decidea soarta grîului. Ei recoltaseră pînă în acel moment 500 de hectare din totalul de 710, iar cele rămase nu puteau suferi amînare. Pentru că ei știu — așa cum plastic se exprima cel mai destoinic gospodar al comunei — că grîul înseamnă aur, iar aurul trebuie cules la timp.

I. ANDREIȚĂ

TINERII REGIZORI
între succese și eșecuri

— Cîteva observații asupra activității profesionale și integrării în colectivele teatrale —

În 1964, după o lungă întrerupere, se redeschidea secția regie teatru, avîndu-l ca prim profesor pe Radu Penciulescu. Ea își continuă de atunci activitatea. Acum, la cinci ani de la absolvirea primei promoții, un număr important de tineri regizori lucrează în teatru. Este momentul de a lansa o discuție despre ei, despre munca lor, despre greutăți și succese. Este momentul care am vrea să devină acela al unui examen profund, nu printr-un articol sau o intervenție singulară ci prin angajarea unei discuții chiar cu acești regizori, cu profesorii și colaboratorii lor scenografi, interpreți, cu criticii, cu directori de teatru și, bineînțeles, cu spectatorii care îi cunosc, care i-au urmărit în această activitate.

Un succes studențesc = eșec în teatrul profesionist ?

Doar pentru cei din afara Institutului de teatru un absolvent e o surpriză. Examenele, pe parcursul anilor, anunță de obicei calitatea, iar uneori chiar și stilul spectacolului de la Casandra. Dar acesta e de fapt momentul în care el intră în viața teatrală, probă dificilă, cu puternice repercusiuni ulterioare. Indiferent de greutățile întîmpinate și în Institut, remarcăm totuși că spectacolele montate de către tinerii regizori **ca studenți**, la Studio sau cel de absolvire dintr-un teatru, **rămîn pentru unii o lungă perioadă realizările lor cele mai importante**, termen de referință pentru biografia lor artistică : „Rosmersholm" de Ibsen al lui Aureliu Manea, „Îngrijitorul" de Pinter (Ivan Helmer), „Șase personaje în căutarea unui autor" de Pirandello (Anca Ovanez), „Bachantele" de Euripide (Cătălina Buzoianu), „Cartofi prăjiți la toate" de Wesker (Alexa Visarion), „Lăpușneanu" și „Turandot" (Dan Micu). Un caz simptomatic este Eugenia Ionescu care ca studentă realizează două spectacole interesante, „Uriașii munților" de Pirandello și „Cameristele" de Genet, pentru ca următorul, cel impus de teatru să fie punerea în scenă a unei comedii slabe de Mircea Ștefănescu. Primul spectacol, după socul lui „Rosmersholm", care i se acordă lui Manea la Timișoara, este o operă oarecare a lui Wesker pe care doar personalitatea lui a îmbogățit-o cu sensuri. Dar aceasta a avut repercusiuni, deoarece a apărut ca urmare acuzația de manierism. Cum se explică această listă în care, evident, fiecare caz se particularizează totuși ? De ce durează atît de mult adaptarea unor tineri regizori la regimul teatrelor ? Nu sînt ei suficient pregătiți pentru condițiile practice de lucru ? Evident, aici este una dintre explicații. Poate că uneori proiectele care se puteau realiza mai ușor din punct de vedere organizatoric și administrativ ca student apar unor directori ca extravagante ? De ce observăm o atît de marcată schimbare a condițiilor ? Nu se poate citi în atitudinea unor teatre dezinteresa fată de dorința cu care sosesc tinerii absolvenți de a ieși din teatrul rutinier, de a nu mai accepta orice condiții, de a transforma regia dintr-un meșteșug în ceea ce este realmente : arta de a comunica teatral, prin intermediul actorului, gîndirea unei opere ? Nu s-ar putea găsi o formulă ca în momentul dificil al primului spectacol în teatru studentul să păstreze o legătură oficială cu profesorul și membrii catedrei, urmînd ca aceștia în colaborare cu direcția să-i accepte propunerile, dar mai ales să-i repartizeze o piesă ? S-ar asigura, poate, astfel o continuitate extrem de utilă.

Contradicții nestimulative, dăunătoare

Regizorul tînăr, după repartizare, sosește într-un teatru cu ai cărui membri nu are nici un raport artistic prealabil. Raporturile urmează a fi progresiv stabilite. Lui i se pretinde și pe bună dreptate începerea imediată a lucrului. A fi regizor înseamnă însă **existența unui colectiv și a unui program**. Despre importanța nu numai a unității echipei, dar mai ales a calității sale ar fi absurd să mai discutăm. O confirmă, dureros, cazul limită al lui Aureliu Manea. El lucrează la Turda cu un colectiv de foarte redusă valoare artistică. Contradicția dintre propunerile regizorale și posibilitățile distribuției de a le rezolva a apărut la București cu indiscutabilă flagranță. În afara unui acceptabil nivel al trupei regia devine o operație superficială. (Ne întrebăm de ce toată lumea s-a aglomerat în a repudia spectacolul de la Botoșani al lui Alexa Visarion, necomentînd, însă, importanta calității actoricești, nu numai în realizare, ci și în stimularea unui regizor). A vorbi despre eficacitatea în perspectivă a unui regizor nu se poate decît prin examinarea și propunerea acelor soluții care să-i asigure o minimă bază actoricească. Care va fi destinul lui Manea colaborînd mereu cu aceiași interpreți ?

Celălalt termen de discuție privește dramaturgia. De obicei apartenența un teatru se echivalează cu absoluta subordonare din punct de vedere al selecției repertoriale. Între programul unui teatru și cel al unui regizor trebuie, însă, să se stabilească raporturi de interdependență și nu o categorică, brusică afiliere. Am amintit pe Eugenia Ionescu, pe Manea. Ivan Helmer tranzacționa la Arad un Camus pentru un Feydeau, un Shakespeare pentru un Robert Thomas. Lăsîndu-l să lucreze la același nivel, teatrul n-ar fi cîștigat mai mult, colaborînd totodată mai eficace la dezvoltarea și impunerea unui regizor ? Cazul cel mai recent e, însă, reprezentat tot de Manea. După ce într-o primă perioadă pune în scenă Ibsen, Sofocle, Racine, la Turda, un an și jumătate se dedică exclusiv unor dramaturgi de importanță secundară. Putem crede că această deviere de la marele repertoriu nu are repercusiuni asupra unui regizor ? Oare profesionalizarea termenul cu care prea frecvent Manea a fost elogiat, acum nu trădează în fapt incorporarea lui în detașamentul celor care înțeleg regia ca simplu act productiv ? Constatarea, adevărată, se explică și prin neangajarea sa într-o dramaturgie care nu-l pasionează și ale cărei sarcini le rezolvă doar cu procedee profesioniste fără o implicare umană. Nu contestăm ideea de program a unui teatru, în funcție de un număr de factori, ea însă nu trebuie să neglijeze personalitățile care îl realizează. În fine, la acest capitol, ar trebui privită cu mult mai multă seriozitate abordarea repertoriului național. Se impune, din partea tinerilor, o mai mare preocupare de valorificare a acestuia, o înțelegere superioară a misiunii educative a teatrului care este de neconceput în afara abordării cu precădere și cu pasiune a dramaturgiei originale.

O condiție a reușitei profesionale : moralitatea raporturilor umane

Regimul, în teatru, al tinerilor regizori diferă, dar, cu rare excepții, rămîne pînă la urmă, nesigur. Venind, mulți dintre ei doresc inițierea unei activități de înnoire, de căutare a unor forme expresive inedite, uneori chiar mai greu acceptabile. Nu e un proces ușor, el presupune căutare și efort, o descoperire înceată uneori, alteori o recuzare violentă a clișeului. Brusc, noul tinerilor regizori care, fie că nu se atașează unui colectiv cu toată dăruirea, preferind regimul migrației permanente, fie că o anumită lipsă de experiență umană îi face să greșească în relațiile cu membrii teatrului, mai au de „lucrat" asupra lor însile. Dar ele nu se reduc la aceasta.

Un teatru al provinciei la București

Este aceasta un vechi deziderat. Realizarea lui ar avea repercusiuni deosebite asupra stimulării tinerilor regizori de a lucra serios și constant în provincie. Cu puține excepții, criticii sînt comozi, așteaptă spectacolele în București, iar cele care nu ajung nu se bucură de șansa unei discuții asupra lor. Teatrul provinciei ar asigura permanența contactului cu Bucureștiul al celor mai importante realizări. Aceasta impune creatorilor un spor de responsabilitate. Nu putem acuza absența turneelor, ar fi un neadevăr flagrant și totuși... Cătălina Buzoianu, regizoare extrem de eficace, a fost în Capitală cu un spectacol realizat în colaborare la Piatra Neamț, dar cu aici unul din ultimele de la Iași. „Bolnavul închipuit" a ajuns pînă în Polonia, dar nu și la București. La Arad, Ivan Helmer a montat „Măsură pentru măsură", Alexa Visarion, „Unchiul Vania" și „Vinovatul", fără ca vreunul să sosească în Capitală. „Galy Gay" a lui Al. Colpacci la Oradea, „Zanotxe" al lui Tatos la Sibiu, de asemenea, nu au fost văzute. Necunoașterea lor poate fi comparată cu prejudiciul de care se lovește criticul literar ce nu cunoaște toate volumele unui tînăr poet pentru a-i urmări cariera. Importanta unui turneu a demonstrat-o excelenta idee a teatrului din Turda de a prezenta toate spectacolele lui Manea, permițînd astfel cunoașterea etapei pe care o parcurge acum acest regizor de mari calități. Un teatru al provinciei ar deveni, după opinia noastră, un barometru mai precis, mai sigur și mai constant al întregii noastre vieți teatrale.

Rezervele criticii și „blocarea" perspectivei

S-ar mai putea adăuga la aceste probleme unele observații privind critica și modificarea atitudinii sale față de regizorii tineri. Se poate ușor constata că după o inițială perioadă de interes, atitudinea s-a modificat. Articolele și analizele de altă dată sînt azi doar cronici, insuficiente însă pentru orientarea și impunerea unui creator la început de drum.

În afara acestor observații se poate distinge un fenomen particular extrem de neplăcut. Insuccesul sau nereușita parțială a unui spectacol se transformă brusc în ocazie de acuzare a unei întregi mișcări sau de contestare deplină a unui regizor. A da amploare de CAZ fiecărei greșeli, e un contraindicat procedeu, cu repercusiuni dintre cele mai grave. „Britannicus", în regia lui A. Manea, pe care Liviu Ciulei îl consideră „una dintre cele mai importante — și puținele — lecții de regie pe care le-am luat în viața mea", a fost ocazia unui articol de o rară violență, atît la adresa regizorului, cît și a criticilor care l-ar fi condus la „un stil" reprobabil (autor : Mira Iosif, în revista **Teatru**). Spectacolul lui Alexa Vissarion de la Botoșani, evident o nereușită, a trezit o neobișnuită energie, de asemenea cel al Eugeniei Ionescu de la Giulești, al lui Helmer, de la Tg. Mureș. Un spectacol poate fi criticat, anulat, dar nu trebuie brusc echivalat cu semnul reprezentativ al unei mișcări sau al unei personalități ce e în mișcare. Criticii îi revin îndatoriri mai nobile, iar exigența ei nu poate fi decît constructivă, adică discernînd perspectiva și nu întunecînd-o sau, mai rău, blocînd-o.

★

Am enunțat aici cîteva probleme ale tinerilor regizori — dar care, desigur, pot să nu fie numai ale lor — legate de raporturile cu viața practică a teatrelor. Mai sînt, desigur, și altele provenind din motive deosebite de la caz la caz. O discuție merită să înceapă, iar rîndurile de față n-au vrut decît să formuleze cîteva probleme, poate cîteva piste fertile

GEORGE BANU

Nota redacției.

Articolul criticului George Banu cuprinde, într-adevăr, formularea unor aspecte perfectibile ale activității tinerilor regizori pe care le considerăm demne de a fi luate mai pe larg în discuție. Lucrul este posibil numai prin intervenția celor direct implicați sau pur și simplu interesați : tinerii regizori, directori de teatre, maeștri ai scenei teatrale românești, spectatorii, din unghiul cărora adesea lucrurile se văd mai bine, mai clar. Redacția va publica cu plăcere toate intervențiile sincer interesate de a contribui cu ceva la elucidarea neclarităților, la soluționarea optimă, în folosul creșterii eficacității educative a activității tinerilor regizori, a teatrelor în general.

Pe scenă, formația de muzică ușoară a Casei de cultură din Tîrgoviște
Foto : PAVEL TĂNJALĂ

PROPUNERE PENTRU O CASĂ DE COMEDII CINEMATOGRAFICE

de ION BĂIEȘU

O recentă intervenție a cronicarului de film al „Scînteii tineretului", Tudor Stănescu, privind starea — fostă și actuală — a comediei cinematografice românești, mă îndeamnă la cîteva gînduri și propuneri. Concluziile intervenției pomenite nu sînt prea vesele, și datele care se dau demonstrează și de ce. Filme comice și satirice s-au făcut destule, se zice, dar eșecurile întrecînd masiv numărul succeselor, regizorii și producătorii s-au descurajat. Acum, comediile au devenit și mai rare, deși se știe foarte bine cît de mult le iubește marele public. Am văzut cu ochii mei forfîndu-se ușile la cinematograful „Patria" la „Astă seară dansăm în familie". După cîte aud, cică numai în București filmul ar fi fost văzut de aproape o jumătate de milion de plătitori, punînd în pericol recordurile unor superproducții care au costat de zece ori mai mulți bani.

Deci, să pornim de la această concluzie : se fac puține comedii, iar dintre acestea foarte puține sînt bune sau suportabile. Trista situație nu ne atinge doar pe noi. Și marile studiouri din America sau Europa ocolesc genul. Se preferă filmul muzical, cu un pretext cît de cît optimist, cu poante presărate pe ici, pe colo, cu scopul lansării unei vedete cu voce sau picioare frumos mișcătoare. O degradare a comicului ? Poate, din moment ce toate marile figuri ale cinemaului contemporan (Fellini, Bergman, Antonioni) își exprimă geniul prin drame. După retragerea marilor comici mulți (cineva zicea, poate cu dreptate, că marile filme mute n-ar mai fi avut haz dacă erau vorbite...), au mai rămas Tati și Pierre Etaix, dar filmele lor ultime nu devin întotdeauna mari evenimente. Să se tragă această consecință din faptul că însăși literatura comică nu mai e la modă și nu mai are clasici în viață ?

Iată numai cîteva argumente nejavorabile care mă fac îndărătnic și mă îndeamnă să declar, totuși, că cinematografia noastră s-ar putea impune pe plan intern și internațional prin resursele ei comice. În primul rînd, pentru că avem de unde porni, adică avem o literatură satirică și comică de prima mînă. Lăsînd la o parte clasicii (un regizor mare ar putea face filme teribile după „O scrisoare pierdută", după „D-ale carnavalului", ca și după numeroase alte scrieri ale lui Caragiale, după „Moș Teacă" etc.), avem printre noi destui scriitori de verocă satirică și comică, prozatori și dramaturgi. Avem apoi, după cum se știe, actori de comedie atît de străluciți, cum puține națiuni au : Caragiu, Cotescu, Moraru, Dinică, Dem. Rădulescu, Bănică, Iordache, Puiu Călinescu, Vulpe, Mihăilescu-Brăila, Ștefan și Rodica Tapalagă, Coca Andronescu, Stela Popescu, Vasilica Tastaman, Rodica Popescu, Mihaela Buta și mulți alții și altele, figuri comice de un haz imens, pe care se pot croi tipuri și situații de succes sigur.

Poate ne lipsesc regizorii, veți spune, pentru că, în afară de Geo Saizescu, ceilalți nu profesează comedia decît accidental. Dar avem cîțiva regizori tineri de talent nebănuit, ca Tatos, Pița, Bokor, Azimioară, ale căror filme de studenție le-am văzut și m-am uimit.

Iată de ce zic că, în momentul de față, cînd cinematografia noastră se căznește (de cîtă vreme, doamne !) să se așeze pe temelii mai rezonabile, adică să iasă din mamutismul și birocratismul ei proverbiale și să se împartă în mai multe case de filme, se ivește ocazia de a se da și comediei ce i se cuvine. Vin, atunci, și întreb : de ce nu s-ar face o casă de filme specializată în producții satirice și comice, o instituție care să producă, din cele 25 de pelicule anuale, măcar cinci comedii ? Să se adune în jurul ei cîțiva regizori, cîțiva scenariști și redactori cu patimă pentru idee, măcar pentru o demonstrație de cîțiva ani. (În ce mă privește, aș lăsa totul la o parte și aș pune imediat în lucru două scenarii de comedii). Cine-și închipuie că o astfel de casă ar putea fi deficitară materialmente ?

Ideea nu e nouă, desigur, am mai zis-o și eu acum cîteva luni ; nimeni n-a mișcat un deget. O zic și acum, din nou. Altceva în plus nu pot să fac.

Nu e plăcut s-o recunoaștem, dar strîmbătura cîte unui imberb ucenic în fața valorilor noastre literare poate deriva, fie și indirect, din carențele dascălului său de română. Un asemenea tînăr, supus desigur și altor, multiple și contradictorii, influențe, va întreba cu seninătate și logică aparentă : „De ce eu, realist, să mai dau bacalaureatul la română, dacă umaniștii nu dau la matematică ?", iar fratele său geamăn într-ale snobismului va trata cu dispreț suveran literatura pașoptistă într-o teză mișunînd de grosolane erori ortografice. Repet încă o dată, nu în totalitate, dar undeva într-un obscur ungher al cauzalităților, trebuie căutată și vina cîte unui dascăl, care sădește fără să vrea germenii negărilor apriorice, mecanism ce va funcționa mai departe în timp, ca o bombă cu explozie inîrziată.

E vorba de profesorul fără har, singular dar nu inexistent pe care, cu tot respectul pentru sacerdoții rubricațiilor cifrice, îl voi numi profesorul-contabil. În reprezentarea acestuia, literatura română se împarte în felii simetric tălate — recte scriitori care „se fac" într-a noua, a zecea, a unsprezecea, a douăsprezecea. De la Nikolaus Olahus la Eugen Jebeleanu, el va amplasa an de an aceleași indicatoare, iar elevii săi an de an alții vor repeta, ca într-un absurd perpetuum mobile, aceleași fraze terne, memorate mai mult sau mai puțin exact. Din infinita sferă a creației acest dascăl va fixa obstinat numai doi poli : viața și opera, uniformizînd scriitorii prin același comentariu anost, mustind de sintagme ca „arată viața grea", „limbă colorată și plastică", „subiectul poeziei", aplicate în egală măsură lui George Coșbuc și Ion Barbu, lui Nicolae Filimon și Camil Petrescu.

PROFESORUL - CONTABIL

Literatura română ca proces dialectic al spiritului urmînd o specifică evoluție socială, cu insumările ei subterane, cu salturile ei dramatice și amețitoare, perceperea acelui fluid deasupra genurilor și personalităților, — specificitatea pe care Tudor Vianu o vedea în civism, naturism și caracter folcloric, toate acestea el le consideră aberante, „bune de facultate", inutile în munca sa la catedră, a cărei finalitate îi pare a fi (evident, nemărturisit) respectarea planificării calendaristice. El nu vede epocile literare în fascinantă alternare sub acțiunea unor fermenți externi selectați de natura internă a organismului estetic, nu reconstituie mozaicul generațiilor în care un Macedonski poate fi contemporan cu Eminescu, dar și cu tînărul Arghezi. Lecturile lui estetice au înghețat la aparițiile de acum 10—15 ani. Cum atunci li se vor releva elevilor săi adevărurile simple în concretețea lor, că, de pildă, templul limbii eminesciene este zidit din cărămizi pe care stau scris numele lui Heliade, Alexandrescu, Alecsandri, iar versul „Și să pară răsărită din visările pustiei, / Din nisipuri argintoase în mișcarea vijeliei" conține un epitet asachian din „Credință" („Ce varsă în vas de piatră argintoase a lui unde") ? Cum vor realiza ei că în drumul firesc spre complexitate, poezia română integrează doina și balada (Alecsandri — Heliade — Coșbuc) pentru a ajunge la explorarea descincetului și mitului (Blaga — Ion Barbu) ? Cum vor cunoaște ei (datorită, e drept, planificărilor și nu inițiativelor profesorului-contabil) opera celor doi mari memorialiști ai literelor române, Ion Ghica și Alecu Russo, ca și pe ardentul istoric și stilist Nicolae Bălcescu, exilat în recentul manual de clasa a zecea la o notă de subsol ? De unde pasiunea pentru destinele viitoare ale literaturii noastre ?

Rezultantă amplificată a defectelor și calităților noastre, elevul (în speță cel al dascălului-contabil) va reduce inerent literatura română la un conglomerat de titluri, nume și date, pe care uneori va refuza să le memoreze. În acest caz, lipsit de revelația unui proces estetic, specialistul nostru de mîine, electronist, inginer sau medic, nu va beneficia de premisa educației patriotice prin literatură.

ELENA TACCIU

● PRO ȘI CONTRA ● PRO ȘI CONTRA ●

O EXPOZIȚIE DE CARTE

Cîteva sute de cărți, în special albume de artă, fotografii și reproduceri de artă se odihnesc modest pe panourile sălii circulare de la subsol, în care dacă pătrunzi trebuie să te înarmezi cu o serioasă rezervă de timp.

Numai trecînd dincolo de copertile cărților poți înțelege tîlcul suitei expuse în frumoasa expoziție de carte din Republica Socialistă Cehoslovacă. Tiparul, meșteșug de veacuri, nu va ceda niciodată argumentele cu care a cucerit poziții noi pentru civilizație și cultură. În orice moment poți stabili un dialog fermecător cu volumele prezente, imprimate în condiții tehnice deosebite. Cum să amintești un titlu fără să nedreptățești pe un altul?

Alături de albumele monografice și de excepționalele istorii și dicționare de artă plastică, nota specifică pentru întreaga expoziție este dată de lucrările numeroase dedicate principalelor puncte de atracție turistică ale Cehoslovociei : orașele vechi, Dunărea, Munții Tatra. Remarcabilă este atenția pentru detaliul semnificativ, cu grijă decupat dintr-o ambianță compozită.

Cele două lucrări ale lui Jaroslav Herout (Praga, Editura Orbis) în special, dar și alte titluri se referă la o problemă pasionantă și dificilă : restaurarea monumentelor istorice, încadrarea lor în contextul urbanisticii contemporane. Deși riguroase, cărțile păstrează o accentuată tentă lirică. Cultul pentru document, fie clădire, fie obiect de artă, fie pur și simplu un manuscris, se manifestă ca permanență.

Pe alte meridiane, în capitala Brazileei, țara noastră participă zilele acestea la o expoziție internațională similară. Ar fi minunat dacă dintre titluri, cronicarul ar remarca un album românesc dedicat miniaturilor manuscrise și primelor tipărituri în limba românească. Dacă această lucrare, cu reproduceri color și facsimile convingătoare nu există, desigur, cronicarul nu este vinovat. El va găsi totuși multe lucrări remarcabile în bogata noastră producție de carte de artă.

TUDOR GEORGE
student

CEREMONII...

Dintre evenimentele ultimelor zile nu pot fi neglijate :

— **I. Pillat „Ceremonia naturii"**. Ed. Albatros (Ediția este alcătuită de Ana Maria Tăușan, care se strecoară printre poziile lui Pillat, explicîndu-le)

— **Emil Manu : „Ceremonia faianțelor"** Ed. Cartea Românească — Versuri

— **Ceremonia transparențelor :** sărbătoare oferită de Ministerul Industriei Ușoare, Centrala Industriei sticlei și ceramicii fine, magazinul de prezentare și desfacere **Stirex**.

Sub bolțile răcoroase ale noului magazin deschis în apropierea ruinelor Palatului voievodal, pe strada Soarelui, lumina își onorează oaspeții în jocuri transcucide savant prelucrate. Li se cuvin mulțumiri celor care ne-au reamintit că sticla este un material năzdrăvan și că obiectele funcționale, bunuri de consum, se pot împăca și cu arta. Pahare, sticle, vase, scrumiere..., cam la atît se reduce gama produselor oferite, dar există vaze-balon, sticle-gigant și sticle fantezii, pahare și sticle decorative, delicate cești și chiar pahare-balon pentru coniac, alături de uriașe scrumiere, mari cît pălăria responsabilului magazinului. Culorile, dimensiunile, formele poartă nume de flori, de eleve sau de țesături.

Sfătuindu-vă să alegeți o scrumieră „Despina" sau o sticlă decorativă Olga — nu cred că am reținut exact numele — vă rog să veniți totuși cu sacul la pomul lăudat, deoarece nu-mi imaginez că v-ar face plăcere să plecați cu minunatele achiziții în mînă. Magazinul nu are decît hîrtie de ambalaj. Fantezia are limitele ei!

LUCIAN HANU
student

În curînd în librării

Editura „Dacia" din Cluj : Timotei Cipariu — **Jurnal**, memorii și însemnări de călătorie, seria Restituiri, ed. îngrijită și prefață de Maria Protase.

Vasile Rebreanu — **Marele prinț**, publicistică literară.

Vasile Sălăjan — **Coborînd spre Nord-Vest**, roman.

Ionel Pop — **Îmi aduc aminte**, povestiri vînătorești.

Ion Horea — **Încă nu**, versuri.

Dan Mutașcu — **Oglinda lui Cagliostro**, versuri cu o prefață de Eugen Barbu.

Dumitru Ghișe, Pompiliu Teodor — **Fragmentarium iluministi.**

x x x — **Politică, știință, conducere.**

x x x — **Eroism pe Mureș și pe Tîrnave**, cu ilustrații alb-negru.

În limba maghiară :

Péntek Janos, — Szabo Zoltan, Teiszler Pál — **A nyelv vilaga.** (Despre limbă și lingvistică pentru toți).

Illyes Gyula — **Puszták népe.** (Poporul pustelor), col. Biblioteca școlarului.

Kemény Janos — **Vásárhelytől lazacországig** (Țara lazaților), însemnări de călătorie.

ANA-MARIA BOARIU

Se reia o tradiție

Zilele trecute, la cinematograful „Gloria" din Capitală, am fost martorii unui eveniment interesant. Înaintea începerii programului de la ora 18,30, un crainic anunță: „Stimați spectatori, brigada artistică de agitație a Cooperativei „Artă și precizie" vă invită să vizionați un scurt spectacol". Au urmat 12 minute de bună dispoziție, în care umorul a făcut loc chiar și satirei incisive, soldate în final cu ropote de aplauze. Aveam să aflăm apoi, că nu este vorba de o acțiune singulară în peisajul cinematografului bucureștean ci de o inițiativă în curs de generalizare (reluînd o mai veche tradiție românească în acest sens evident, valorificată în condițiile actuale), realizată de către Comitetul municipal de cultură și educație socialistă, în colaborare cu Întreprinderea cinematografică a Capitalei. Astfel, formații artistice ale cooperativelor „Avîntul îmbrăcămintea", „Electrobobinajul", „Clubului lucrătorilor din domeniul sanitar", caselor de cultură ale sectorului 1 și 5 au prezentat, în ultimul timp, succinte programe în modernele săli de cartier : Flamura, Favorit, Modern, Floreasca, și la cinematograful „Luceafărul".

Acțiunea are o certă valoare educativă pentru public, ne spune Alexandru Sasu, responsabilul cinematografului „Gloria". Regretăm că, din păcate, aceste manifestări sînt programate doar lunar. Din sondajele întreprinse de noi am sezizat receptivitatea, dorința lor de a fi mai des părtași la asemenea întîlniri.

Adăugăm la cele de mai sus necesitatea revederii mai atente a repertoriului, adecvarea lui la problemele și procupările actuale ale oamenilor muncii, la sarcinile de educație socialistă a tineretului în deosebi, subliniem încă o dată utilitatea acestei inițiative.

I. ANDREIȚA

ATELIER

ION DOGAR MARINESCU

Funcția creează organul

De la debutul său în paginile revistei „Viața studențească", în 1965, tînărul grafician Ion Dogar Marinescu a urmat drumul unui artist perfectibil și harnic.

I-au fost acordate două premii : în 1967 Premiul „Junimea" al revistei „Amfiteatru" și, anul trecut, la Skopije în R.S.F. Iugoslavia un alt premiu pentru participarea la Expoziția mondială de umor. Regizor secund și scenograf a realizat la Teatrul de stat din Ploiești, în 1969, un decor elegant și original pentru spectacolul cu piesa „Tragedia spaniolă" de Thomas Kyd. Numele lui a mai figurat pe afișele a douăsprezece expoziții colective de gravură și grafică publicitare, precum și în cadrul a două expoziții personale organizate în holul Teatrului „Casandra".

Desenele pe care artistul le oferă privitorului nu cred că mai pot fi denumite caricaturi în sensul clișeelor clasice ale genului. Esențializarea definește desenul mai degrabă ca „ideogramă". Lipsind cuvintele, situația tipică este fixată în linii extrem de simple, paradoxul și critica corozivă fiind deopotrivă prezente. Pe un raft al bibliotecii, graficianul păstrează și patruzeci și cinci de volume de literatură machetate și ilustrate : în ultima vreme, „Tufă de Veneția" de Valentin Silvestru, „Teatru" în 3 volume de Aurel Baranga, „Potopul" de Iosif Toman, „Lunga călătorie a prizonierului" de Sorin Titel, „Atît de grozavă și adio" de Nina Cassian ș.a., succese notabile în prezentarea artistică a unor valoroase opere literare. Între ultimele realizări ale lui Ion Dogar Marinescu se cuvin amintite cele trei caricaturi și afișul cu care artistul s-a prezentat la recentul salon al umorului, precum și macheta și ilustrațiile volumului „Manualul bunului cîrpaci" de Sergiu Fărcășan ce va fi curînd tipărit de Editura „Albatros".

ELISEI TARȚA

Comunicat cu privire la cea de-a XXVI-a sesiune a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc

Între 10 și 12 iulie 1972, a avut loc la Moscova cea de-a XXVI-a sesiune a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

La lucrările sesiunii au participat delegațiile țărilor membre ale C.A.E.R., conduse de tovarășul S. Todorov, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, tovarășul L. Strougal, președintele guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace, tovarășul W. Stoph, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane, tovarășul D. Maidar, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole, tovarășul P. Jaroszewicz, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, tovarășul I. Gh. Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, tovarășul J. Fock, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare, tovarășul A.N. Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

În conformitate cu convenția dintre C.A.E.R. și guvernul Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, la sesiune a participat o delegație a R.S.F.I., condusă de tovarășul G. Biedici, președintele Consiliului Executiv Federal al R.S.F.I.

Din delegații au făcut parte vicepreședinți ai guvernelor, cadre de conducere din comitetele centrale ale partidelor comuniste și muncitorești, miniștri, președinți ai comitetelor de stat.

La lucrările sesiunii a participat o delegație a Republicii Cuba, condusă de tovarășul Carlos R. Rodriguez, ministru al Guvernului Revoluționar.

La lucrările sesiunii a participat, de asemenea, tovarășul N. V. Faddeev, secretarul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

În calitate de observator, la sesiune a participat tovarășul Kwon Hi Ghen, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Democrate Coreene în U.R.S.S.

La sesiune au participat ambasadorii țărilor membre ale C.A.E.R., acreditați în U.R.S.S., și conducători ai organizațiilor internaționale ale țărilor membre ale C.A.E.R.

Sesiunea Consiliului a fost prezidată de tovarășul A. N. Kosighin, conducătorul delegației Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Sesiunea a examinat probleme ale înfăptuirii Programului complex al adâncirii și perfecționării în continuare a colaborării și dezvoltării integrării economice socialiste a țărilor membre ale C.A.E.R. Sesiunea a examinat raportul Comitetului Executiv cu privire la activitatea Consiliului de Ajutor Economic Reciproc între sesiunile a XXV-a și a XXVI-a. Raportul în această problemă a fost prezentat de tovarășul M. A. Lesečiko, președintele Comitetului Executiv, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Sesiunea a examinat, de asemenea, rapoartele Comitetului C.A.E.R. pentru colaborare în domeniul activității de planificare, Comitetului C.A.E.R. pentru colaborare tehnico-științifică, Comisiei permanente C.A.E.R. pentru energie electrică, Comisiei permanente C.A.E.R. pentru industria chimică și Comisiei permanente C.A.E.R. pentru construcții de mașini, cu privire la stadiul înfăptuirii unor acțiuni din Programul complex.

Sesiunea a examinat cererea Republicii Cuba de a deveni membră a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc. Participanții la sesiune au salutat călduros declarația făcută în această problemă de tovarășul Carlos R. Rodriguez, ministru al Guvernului Revoluționar. Sesiunea a hotărît în unanimitate ca Republica Cuba să fie primită ca membră a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

★

Programul complex al adâncirii și perfecționării în continuare a colaborării și integrării economice socialiste, adoptat în unanimitate de cea de-a XXV-a sesiune a Consiliului, program întemeiat pe principiile internaționalismului socialist, pe baza respectării suveranității de stat, independenței și intereselor naționale, neamestecului în treburile interne ale țărilor, egalității depline în drepturi, avantajului reciproc și întrajutorării tovărășești, s-a bucurat de sprijinul deplin și aprobarea congreselor și plenarelor comitetelor centrale ale partidelor comuniste și muncitorești din țările membre ale C.A.E.R.

Anul ce a trecut a confirmat justețea liniei îndreptate spre desfășurarea procesului adâncirii și perfecționării colaborării și dezvoltării integrării economice socialiste. Primii pași pe calea înfăptuirii programului complex demonstrează avantajele reale și dezvoltarea continuă a tipului socialist de relații economice internaționale, care îmbină interesele naționale și internaționale ale țărilor frățești.

Participanții la sesiune au dat o înaltă apreciere rezultatelor activității desfășurate în țările membre și în organele C.A.E.R. cu privire la înfăptuirea Programului complex și au subliniat marea importanță politică și economică a acesteia pentru progresul social-economic al fiecărei țări, pentru continua coeziune a țărilor membre ale C.A.E.R. și pentru intensificarea influenței comunității statelor socialiste asupra întregii dezvoltări mondiale.

Economia țărilor membre ale C.A.E.R. continuă să se dezvolte în ritmuri înalte. În anul 1971, venitul lor național a sporit cu 6,3 la sută, iar producția industrială a crescut în anul 1971 cu 7,8 la sută, în timp ce în statele capitaliste dezvoltate aceasta a crescut cu mai puțin de 1 la sută. Țările membre ale C.A.E.R. au obținut succese continue în creșterea nivelului de trai al populației. Progresul economic al țărilor membre ale C.A.E.R. este determinat într-o măsură tot mai mare de lărgirea și adâncirea colaborării lor, care s-a dezvoltat, în conformitate cu Programul complex, în toate sferele vieții economice. Țările membre ale C.A.E.R. au încheiat un număr mare de convenții bilaterale și multilaterale privind specializarea și cooperarea în producție și colaborarea tehnico-științifică. A fost înfăptuit un șir de măsuri cu privire la perfecționarea în continuare a formelor și metodelor comerțului exterior, relațiilor valutar-financiare, bazelor juridice ale colaborării etc. Volumul comerțului exterior al țărilor membre ale C.A.E.R. a reprezentat în anul 1971 aproape 60 miliarde ruble și a crescut, în comparație cu anul 1970, cu 8,7 la sută. Totodată, volumul comerțului reciproc a crescut cu 9 la sută.

S-au înfăptuit o serie de măsuri menite să contribuie la accelerarea dezvoltării și creșterea eficienței economiei, științei și tehnicii Republicii Populare Mongole.

O mare atenție s-a acordat perfecționării în continuare a colaborării în domeniul activității de planificare. A fost creat și și-a început activitatea Comitetul C.A.E.R. pentru colaborare în domeniul activității de planificare. Țările interesate, membre ale C.A.E.R., au întocmit planuri comune pentru producția unor tipuri de mașini-unelte pentru așchierea metalelor și pentru crearea bazei tehnico-materiale a sistemului de transport în conteinere și au încheiat convenții corespunzătoare.

Sesiunea a recomandat țărilor membre ale C.A.E.R. să desfășoare activitatea privind coordonarea planurilor pe următorul cincinal (1976—1980) în anii 1972—1974, în așa fel încît să se asigure încheierea în timp util a acordurilor economice de lungă durată. Coordonarea planurilor pe anii 1976—1980 va fi înfăptuită atît pe cale bilaterală, cît și pe cale multilaterală și în corelare cu lucrările ce se desfășoară cu privire la coordonarea planurilor pe o perspectivă îndelungată, pînă în anul 1990.

Se realizează măsuri cu privire la dezvoltarea colaborării și integrarea în continuare în domeniul științei și tehnicii. În conformitate cu Programul complex, organele competente din țările membre ale C.A.E.R. au semnat convenții de colaborare privind 18 probleme tehnico-științifice. Au fost constituite 20 de centre coordonatoare, 7 consilii științifice coordonatoare, 2 colective internaționale de oameni de știință și o uniune științifico-productivă. Dintre formele organizatorice noi de colaborare, au căpătat cea mai largă folosire centrele coordonatoare, la activitatea cărora participă peste 500 de organizații de cercetări științifice și de proiectări din țările membre ale C.A.E.R. S-a extins colaborarea în ce privește elaborarea de prognoze tehnico-științifice, coordonarea cercetărilor științifice și tehnice, schimburile reciproce de realizări tehnico-științifice și de experiență înaintată. Rolul organizator în soluționarea acestor probleme îl înfăptuiește Comitetul C.A.E.R. pentru colaborarea tehnico-științifică, creat de sesiunea a XXV-a.

În conformitate cu Programul complex, țările membre ale C.A.E.R. și organele Consiliului desfășoară o vastă activitate privind colaborarea în sfera producției materiale. Se înfăptuiește un amplu program de colaborare în domeniul electroenergeticii. În scopul asigurării dezvoltării cu precădere a bazei energetice și al satisfacerii necesarului crescînd de energie electrică al economiei naționale a țărilor membre ale C.A.E.R., sesiunea a făcut recomandări privind extinderea funcționării în paralel a sistemelor energetice interconectate, pe baza construirii de către țările interesate, cu eforturi comune, a unei linii de mare capacitate pentru transportul energiei electrice, de 750 kV și, de asemenea, privind construirea de centrale atomo-electrice.

Sesiunea a atras atenția asupra necesității unei mai profunde diviziuni a muncii în producția utilajelor pentru centralele atomo-electrice, în conformitate cu necesarul țărilor membre ale C.A.E.R., pînă la și după anul 1980.

Țările interesate, membre ale C.A.E.R., au creat uniunea științifico-productivă internațională cu gestiune economică „Interatom-instrument", care va satisface necesarul țărilor participante în aparate și dispozitive ale tehnicii atomice.

În anul precedent a continuat procesul de trecere a industriei chimice la o bază mai eficientă de materii prime petrochimice, s-a îmbunătățit structura internă a ramurei pe seama creșterii producției de mase plastice, rășini sintetice, fibre sintetice, cauciuc sintetic și alte produse chimice moderne.

S-au preconizat măsuri cu privire la specializarea și cooperarea în producția de instalații tehnologice complexe pentru industria chimică și pentru alte cîteva ramuri industriale.

S-a realizat o înțelegere preliminară cu privire la construirea pe teritoriul U.R.S.S., cu participarea altor țări interesate, membre ale C.A.E.R., de capacități suplimentare pentru producția azbestului. Se desfășoară pregătiri în vederea construirii în comun a altor mari obiective pentru producția de materii prime, prevăzute în Programul complex.

Rezultate concrete au fost obținute în domeniul specializării și cooperării în producția construcțiilor de mașini. Schimburile reciproce de produse ale construcțiilor de mașini dintre țările membre ale C.A.E.R. au crescut în anul 1971 cu 10 la sută. Pentru prima dată s-au încheiat convenții multilaterale privind specializarea și cooperarea în producție și, îndeosebi, convenții privind producția de utilaje pentru fabricarea produselor din sticlă și din ceramică, precum și a autocamioanelor, pentru producția de tractoare și de mașini agricole, nave maritime și fluviale pentru navigația internă și altele.

S-a extins participarea R.S.F.I. la lucrările organelor C.A.E.R. în probleme care prezintă interes reciproc pentru țările membre ale C.A.E.R. și R.S.F.I.

Caracterul planic al adâncirii și perfecționării în continuare a colaborării și dezvoltării integrării economice socialiste va fi consolidat și mai mult de dezvoltarea în continuare a organizațiilor economice interstatale și internaționale ale țărilor socialiste. Activitatea acestor organizații se află în strînsă interacțiune cu organele C.A.E.R. Sesiunea apreciază pozitiv activitatea organizațiilor internaționale create, care asigură avantajul reciproc pentru toți participanții. Unul din exemplele unei asemenea activități îl constituie Direcția centrală de dispecerat a sistemelor energetice interconectate, care în decursul celor 10 ani ai existenței sale a contribuit la creșterea gradului de siguranță în aprovizionarea cu energie electrică a economiei naționale a țărilor membre ale C.A.E.R. În anul 1971, schimburile reciproce de energie electrică au atins 16 miliarde kWh.

Participanții la sesiune au relevat intensificarea rolului Băncii internaționale de colaborare economică și al Băncii internaționale de investiții în dezvoltarea integrării economice socialiste planice. Volumul total al decontărilor în ruble transferabile dintre băncile țărilor C.A.E.R. care se efectuează prin B.I.C.E. a crescut în anul 1971, comparativ cu anul 1970, cu 11 la sută. Volumul creditelor acordate de B.I.C.E. în anul 1971 a crescut cu peste 42 la sută. Creditele pe care le acordă B.I.I. sînt îndreptate spre dezvoltarea acelor ramuri ale economiei, care au un rol important în adâncirea și perfecționarea în continuare a colaborării și dezvoltării integrării economice socialiste. B.I.I. a acordat deja țărilor membre ale C.A.E.R. credite pentru construcția și reconstruirea a 20 de obiective industriale.

Țările membre ale C.A.E.R. continuă să dezvolte legături economice cu celelalte state socialiste, precum și cu țările în curs de dezvoltare și țările capitaliste dezvoltate. În anul 1971, volumul comerțului lor cu restul lumii a crescut, în comparație cu anul trecut, cu 8,5 la sută.

Țările membre ale C.A.E.R. militează în mod activ pentru înlăturarea totală a discriminării în domeniul comerțului mondial și al relațiilor economice pentru extinderea consecventă a regimului națiunii celei mai favorizate.

Înfăptuind Programul complex al adâncirii și perfecționării în continuare a colaborării și dezvoltării integrării economice socialiste, țările membre ale C.A.E.R. vor contribui și în viitor, prin toate mijloacele, la dezvoltarea comerțului mondial și la colaborarea multilaterală în producție și tehnico-științifică a țărilor membre ale C.A.E.R. cu țările terțe, pe bază reciproc avantajoasă și, de asemenea, vor contribui la progresul economic și cultural al statelor în curs de dezvoltare. Acțiunile prevăzute în Programul complex sînt deschise pentru aderarea tuturor țărilor iubitoare de pace care pot participa la înfăptuirea totală sau parțială a Programului complex.

Sesiunea a aprobat activitatea Comitetului Executiv cu privire la efectuarea conducerii organizării în cadrul C.A.E.R. a lucrărilor legate de îndeplinirea programului complex în perioada dintre sesiunile a XXV-a și a XXVI-a ale Consiliului și, în legătură cu problemele examinate, a adoptat hotărîri corespunzătoare îndreptate spre realizarea în continuare a Programului complex.

În cursul lucrărilor sesiunii, președinții organelor centrale de planificare au semnat, din împuternicirea guvernelor lor, acordul general privind construirea pe teritoriul Uniunii Sovietice, cu eforturile comune ale R.P.B., R.D.G., R.P.P., R.S.R., R.P.U. și U.R.S.S. a unui mare combinat de celuloză cu o capacitate de 500 000 tone celuloză pe an, în regiunea Ust-Ilimsk.

Lucrările celei de-a XXVI-a sesiuni s-au desfășurat într-o atmosferă de deplină înțelegere reciprocă și de prietenie.

★

MOSCOVA 12 (Agerpres). — Delegațiile țărilor participante la lucrările celei de-a 26-a sesiuni C.A.E.R., care au loc la Moscova, au depus coroane de flori la Mauzoleul lui V. I. Lenin și au păstrat un minut de reculegere în memoria întemeietorului P.C.U.S. și al statului sovietic, anunță agenția TASS.

De asemenea, au fost depuse coroane de flori la Monumentul soldatului necunoscut.

★

MOSCOVA 12. — Corespondentul Agerpres L. Duță transmite: La 12 iulie 1972, a avut loc la Moscova cea de-a 59-a ședință a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

La lucrările ședinței Comitetului Executiv au participat reprezentanții permanenți în C.A.E.R. ai țărilor membre — vicepreședinți ai guvernelor țărilor membre ale C.A.E.R. și reprezentantul permanent al R.S.F.I. pe lîngă C.A.E.R., membru al Consiliului Executiv Federal al R.S.F.I. Ședința a fost prezidată de F. Hamouz, reprezentantul Republicii Socialiste Cehoslovace, vicepreședinte al guvernului R.S.C., care a preluat funcția de președinte al Comitetului Executiv.

Comitetul Executiv a examinat unele probleme și a adoptat hotărîri corespunzătoare legate de organizarea lucrărilor privind realizarea hotărîrilor celei de-a XXVI-a sesiuni a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

★

MOSCOVA 12 (Agerpres). — C.C. al P.C.U.S. și guvernul Uniunii Sovietice au oferit, miercuri, o recepție cu prilejul celei de-a XXVI-a sesiuni a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, transmite agenția TASS.

Au fost prezenți conducătorii și membrii delegațiilor țărilor membre ale C.A.E.R. și R.S.F. Iugoslavia, precum și ambasadorii acestor state.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

★

LA MOSCOVA a avut loc miercuri semnarea planului de colaborare tehnico-științifică pe anii 1972—1973 între Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie din Republica Socialistă România și Comitetul de Stat pentru Știință și Tehnică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

Planul prevede extinderea colaborării directe între cele două țări în soluționarea unor probleme tehnico-științifice complexe de interes reciproc, schimburi de experiență și informații în domeniul conducerii, planificării și organizării cercetărilor tehnico-științifice, precum și efectuarea de schimburi de materiale, aparate, instalații și utilaje pentru cercetări științifice.

M. SCHUMANN DESPRE VIZITA LA PEKIN

● MINISTRUL afacerilor externe al Franței, Maurice Schumann, s-a înapoiat miercuri la Paris, după vizita oficială de o săptămînă, întreprinsă în Republica Populară Chineză.

La sosire, pe aeroportul Orly, ministrul francez a declarat că vizita sa în R. P. Chineză și-a atins obiectivele propuse, menționează agenția France Presse. El a evocat, în primul rînd, dezvoltarea relațiilor economice și culturale cu China, ținîndu-se cont de regimurile politice și sociale diferite ale celor două țări.

AL TREILEA MANDAT?

● FOSTUL președinte dominican, Juan Bosch, l-a acuzat pe actualul șef al statului, Joaquin Balaguer, de a recurge la presiuni militare asupra opoziției cu scopul vădit de a-și netezi calea în vederea obținerii unui nou mandat prezidențial, informează agenția Prensa Latina. Luînd cuvîntul la posturile de radio, Bosch, care este și liderul Partidului revoluționar dominican — cea mai mare grupare politică de opoziție —, a declarat că „Balaguer încearcă să se mențină în fruntea statului prin toate mijloacele posibile". Politicieni apropiați președintelui Balaguer desfășoară în prezent o

intensă campanie pentru ca acesta să obțină, contrar prevederilor constituționale, al treilea mandat prezidențial consecutiv, a precizat Juan Bosch.

● DE LA 1 IUNIE, data naționalizării bunurilor companiei occidentale „Irak Petroleum", Irakul a exportat 195 000 tone de petrol brut provenit din cîmpurile petrolifere de la Kirkouk — anunță agenția irakiană de presă — I.N.A. Petrolul exportat, adaugă agenția citată, a fost încărcat la bordul petrolierelor, în cursul ultimelor patru zile, în portul sirian Banias.

CONSULTĂRI LA HELSINKI

Un purtător de cuvînt al Ministerului de Externe al Finlandei a declarat că data organizării la Helsinki a întîlnirii pregătitoare a reprezentanților unor state în vederea examinării problemelor concrete legate de convocarea conferinței general-europene pentru securitate și colaborare va fi stabilită în săptămînile următoare, transmite agenția TASS. Purtătorul de cuvînt a informat, totodată, că guvernul finlandez a avut pînă miercuri, 12 iulie, consultări asupra întîlnirii pregătitoare cu reprezentanții guvernelor a 28 de țări.

★

Statele Unite au angajat negocieri cu Finlanda, în problema pregătirii conferinței general-europene pentru securitate și colaborare, a anunțat miercuri un purtător de cuvînt finlandez.

În Editura „Porta da Livraria" din Rio de Janeiro a apărut recent volumul de poezii „Cancioneiro Romeno", sub semnătura scriitoarei braziliene Stela Leonardos. Stihurile Stelei Leonardos sînt inspirate din creația poetică românească cultă și populară. Cartea cuprinde și un studiu introductiv asupra baladei românești, semnat de scriitorul Nelson Vainer, care a avut o contribuție importantă la realizarea acestui volum. Lucrarea reunește, de altfel, și traducerile în toate limbile neolatine, ale „Mioriței".

de peste hotare

FESTIVALUL ARAB AL TINERETULUI

În capitala Algeriei s-a încheiat, marți, primul Festival arab al tineretului.

Deschis la 6 iulie, festivalul a prilejuit unui număr de aproximativ 2 000 de tineri din 17 țări arabe participarea la manifestări culturale, artistice și sportive. Cu același prilej, a avut loc prima conferință a tineretului arab, la încheierea căreia participanții au adoptat rezoluții în problemele discutate. Între altele, rezoluțiile exprimă sprijinul tineretului arab pentru recentele măsuri de naționalizare a bunurilor companiei „Irak Petroleum", adoptate de Irak și Siria.

După cum relevă agenția France Presse, al II-lea festival arab al tineretului va avea loc în anul 1975, în Libia.

PREȘEDINTELE I. B. TITO DESPRE RELAȚIILE INTERNAȚIONALE ALE IUGOSLAVIEI

Agenția Taniug informează că la Brioni a avut loc o ședință comună a Prezidiului Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia și Prezidiului R.S.F. Iugoslavia, consacrată relațiilor internaționale ale Iugoslaviei. Cu acest prilej, Iosip Broz Tito, președintele U.C.I., președintele R.S.F. Iugoslavia, s-a referit la contactele pe care le-a avut în ultimul timp, printre care convorbirile purtate cu secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Cele două prezidii au aprobat raportul prezentat de președintele Tito. S-a apreciat că convorbirile avute constituie o contribuție la dezvoltarea continuă a relațiilor Iugoslaviei cu țările respective și la întărirea poziției ei internaționale.

Elogii pentru tractoarele românești

CAIRO 12 — Corespondentul Agerpres, Nicolae N. Lupu, transmite: Directorul general al întreprinderii „Nasr Automotive Manufacturing Company", ing. A. Gazarin, a relevat recent, colaborarea fructuoasă existentă între România și Egipt în domeniul construcției de tractoare. El a făcut cu acest prilej și un prim bilanț al activității desfășurate de linia de asamblare a tractoarelor românești, care a fost inaugurată la Heluan, în cursul vizitei președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, în Republica Arabă Egipt. În ultimele luni, a spus Gazarin, compania a asamblat aproximativ 500 de tractoare.

Tractoarele românești se bucură de excelente aprecieri în Egipt, ele fiind utilizate de mai mulți ani pe pămînturile din Valea Nilului, redate agriculturii și pe cele recuperate prin valorificarea deșertului.

REALITĂȚI CAPITALISTE

1.700.000 GREVIȘTI ÎN ITALIA

La 12 iulie s-a desfășurat în întreaga Italie o nouă grevă generală de 24 de ore a celor 1 700 000 de muncitori și salariați agricoli. Declarată unitar de către organizațiile sindicale de ramură ale C.G.I.L., C.I.S.L. și U.I.L., greva face parte din seria de acțiuni declanșate încă din noiembrie 1971 pentru reînnoirea „Pactului național de muncă", ale cărui prevederi moșierii refuză să le accepte.

După cum au anunțat sindicatele muncitorilor și salariaților agricoli, alte 48 de ore de grevă se vor desfășura între 17 și 26 iulie, pe regiuni și mari întreprinderi agricole capitaliste.

Pentru reunificarea pașnică a Coreei

ECOURI FAVORABILE DUPĂ DECLARAȚIA COMUNĂ A NORDULUI ȘI SUDULUI ȚĂRII

Președintele Comitetului din Statele Unite pentru reunificarea pașnică a Coreei, Ro Kwang Uk, subliniază, într-o telegramă adresată lui Kim Ir Sen, că declarația comună a Nordului și Sudului reflectă dorința fierbinte a întregului popor coreean de a realiza reunificarea pașnică a țării prin bizuirea pe propriile sale eforturi, relatează agenția A.C.T.C. Comitetul din S.U.A., pentru reunificarea pașnică a Coreei, se arată în telegramă, crede cu tărie că reunificarea pașnică a țării se va realiza în conformitate cu ideea juche a bizuirii pe forțe proprii, indiferent de deosebirile dintre sistemele sociale ale Nordului și Sudului, și sprijină întrutotul eforturile depuse de Kim Ir Sen pentru reunificarea patriei.

De asemenea, relevă A.C.T.C., Rim Chang Yong, fost ambasador al Coreei de sud la Națiunile Unite, a transmis felicitări lui Kim Ir Sen, subliniind că măsurile adoptate de premierul Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene dovedesc că visul poporului coreean de reunificare se transformă în realitate.

Cele trei principii ale reunificării naționale prezentate de Kim Ir Sen și declarația comună a Nordului și Sudului au avut un larg ecou în rîndul compatrioților din Uniunea coreenilor rezidenți în Japonia, informează agenția A.C.T.C. Un reprezentant al acestei uniuni a declarat că „este dorința unanimă a tuturor concetățenilor noștri de a reunifica patria prin eforturile pașnice ale națiunii noastre, fără sprijinul forțelor străine și fără amestec străin. Este timpul ca toți compatrioții din Japonia să se unească într-un singur gînd și o singură voință, indiferent de apartenența lor la o organizație sau alta, pentru a înfăptui reunificarea pașnică și independentă a țării la o dată apropiată"

Președintele Asociației generale a coreenilor rezidenți în Japonia (Chongryon) a adresat un apel către toți coreenii rezidenți din această țară, cerîndu-le să activeze împreună în vederea reunificării țării divizate, transmite agenția Kyoto. El a adăugat că este gata să se întîlnească cu noul premier japonez, Kakuei Tanaka, pentru a discuta problema extinderii relațiilor comerciale dintre Japonia și R.P.D. Coreeană, precum și alte probleme de interes comun pentru cele două țări.

Tineretul lumii

Tinerii — victime ale șomajului

Mărturii ale presei occidentale despre șomajul juvenil

Presa occidentală abordează, în ultimul timp, tot mai frecvent în coloanele sale problema șomajului, subliniind că cei care sînt cei mai mult afectați în această privință sînt tinerii.

Un studiu elaborat recent de către redacția economică a revistei americane „U.S. NEWS AND WORLD REPORT" concluzionează că în rîndul femeilor și muncitorilor adolescenți șomajul este aproape totdeauna mai mare decît în rîndul bărbaților.

Aproape 17 la sută dintre tineri și 15 la sută dintre tinerele care caută de lucru nu găsesc un loc de muncă iar din zece noi persoane aflate în căutarea unei slujbe șase sînt adolescenți.

Studiul amintit arată limpede, că în pofida tuturor acțiunilor în curs și în perspectivă pentru reducerea șomajului (administrația Nixon prevede circa 10 miliarde de dolari pentru programele privind forța de muncă și alocațiile de șomaj) nu se întrevede nici o soluție rapidă de rezolvare a problemei. Și aceasta fiindcă dacă de la sfîrșitul recesiunii din noiembrie 1970, 2 500 000 de șomeri au găsit de lucru sau au fost reangajați în aceeași perioadă alți... 2 500 000 de noi solicitanți au pătruns pe piață; deci, în general, șomajul nu s-a redus. Ce perspective se întrevăd pentru reducerea ratei șomajului? Punctul de vedere oficial pretinde că „stimulentele guvernamentale" vor da activității economice un avînt suficient de mare pentru a reduce rata șomajului la 5 la sută la sfîrșitul anului 1972 și chiar la mai puțin în cursul anului viitor. Consiliul federal al rezervelor nu este, însă, chiar atît de optimist. El prevede pentru anul 1972 o creștere cu 2 milioane a folosirii brațelor de muncă și o scădere a șomajului cu numai 250 000, urmînd ca rata șomerilor să fie cu ceva mai mare peste... 5 la sută. Majoritatea economiștilor americani sînt de părere că problema șomajului devine tot mai spinoasă și că nu se întrevede nici un remediu rapid de rezolvare a ei.

NEGRII ȘI ȘOMAJUL

„Tinerii de culoare se lovesc de dificultăți mai mari la găsirea de slujbe chiar dacă au studii strălucite; patronii se codesc să angajeze negri sau asiatici dacă pot angaja funcționari albi." Iată sintetic părerea revistei engleze „THE ECONOMIST" susținută cu argumente demonstrative. Statistica întocmită în februarie în Marea Britanie consemnează 22 530 muncitori de culoare, considerați oficial șomeri, dintre care 1 600 sub 18 ani. Datele oficiale, însă, nu reflectă pe deplin dimensiunile realității fiindcă anumite zone, ca Brixton (Londra) sau Handsworth (Birmingham) au o adevărată populație flotantă de tineri negri șomeri. Pentru acești tineri posibilitățile de a găsi de lucru sînt tot mai reduse, chiar cînd au studii dintre cele mai strălucite. Ultimul raport (pe 1970) al Biroului din Birmingham pentru încadrarea tineretului în muncă precizează că o tînără sau un tînăr negru are nevoie, în medie, de patru recomandații pentru a găsi un post, în comparație cu 2—3 pentru tinerii albi. Tot în 1970, un studiu pentru nordul Londrei constata că 22 la sută din tinerii în vîrstă de 16—24 ani originari din Indiile de vest erau fără ocupație (de patru ori media pe țară). Dar problema cea mai gravă pentru descendenții imigranților din Indiile de vest este că rămînînd fără post ei riscă să fie izgoniți chiar de familiile lor în stradă.

Pînă în 1980, se prevede că în rîndurile populației din Anglia vor fi peste 200 000 de tineri de culoare în vîrstă de 16—24 ani. Experții consideră că dacă actuala situație se va accentua, perspectiva este tristă, iar o ameliorare depinde numai de acordarea, pe o scară mult mai largă decît în prezent, a unui ajutor efectiv copiilor și familiilor lor la vîrsta școlară.

ȘOMAJUL DIPLOMELOR CU MEDIA 10

Fenomenul șomajului intelectual — consemna recent revista italiană „L'ESPRESSO" — care a căpătat proporții îngrijorătoare atît la orașe cît și la sate, este o consecință a dezvoltării anormale a întregii societăți italiene. El se face simțit îndeosebi în regiunea sudică a Italiei, rămasă mult în urmă în comparație cu nordul dezvoltat al țării. Există alci un număr destul de mare de tineri deținători ai unei diplome de studii la nivelul învățămîntului mediu: liceu, școală generală, școală tehnică sau profesională. În zeci și zeci de mii de familii de muncitori, de meșteșugari, de țărani se fac sacrificii enorme pentru copii, ca aceștia să obțină o diplomă de liceu. Cu toate acestea circa o cincime din familiile meridionale — după date aproximative — are cel puțin unul din copii absolvent al unei școli medii de grad superior, care așteaptă un post pe care diploma de care dispune ar fi trebuit în mod automat să îl furnizeze. Dar ei nu au nici o speranță pentru că lipsesc locuri de muncă. Pe diplomele școlare au avut deseori 10. Perspectivele în viață corespund deocamdată unui tragic... zero.

GH. SPRINȚEROIU

Lupte înverșunate în jurul orașului Quang Tri

SUCCESE REPURTATE DE PATRIOȚII SUD-VIETNAMEZI

Lupte violente au avut loc, în seara și noaptea de marți spre miercuri, în jurul orașului Quang Tri din Vietnamul de sud, informează agențiile de presă.

Încercînd să atace pozițiile deținute de forțele armate populare de eliberare națională, la limita nordică a acestei localități, un batalion elioportat saigonez, cu un efectiv de 600 de infanteriști marini, a fost obligat să se retragă în derută, lăsînd pe cîmpul de luptă peste un sfert din efectivul său, ca urmare a contraofensivei susținute a patrioților. În cursul bătăliei, care s-a extins pe o durată de peste 8 ore, patrioții au doborît, de asemenea, 3 elicoptere ale inamicului — informează agenția Associated Press.

Lupta de la Quang Tri a coincis cu o intensificare generală a operațiunilor declanșate de patrioți pe frontul de nord. Numărul pierderilor înregistrate de trupele marionetă în apropiere de orașul Hue s-a dublat, marți, în raport cu media de pînă acum. Peste 250 de militari saigonezi au fost scoși din luptă, într-o singură zi, în vecinătatea vechii capitale imperiale, relatează agenția Reuter.

Alte atacuri ale forțelor patriotice au fost înregistrate, marți, la 65 km. sud-vest de Saigon, unde centrul districtual Sam Giang a intrat sub controlul patrioților, precum și în zona orașului My Tho, din Delta Mekongului.

Tot în sudul țării, orașul An Loc, intrat în cea de-a 95-a zi de asediu, a fost ținta bombardamentului forțelor patriotice. Cele peste 175 de obuze, de toate calibrele, lansate asupra garnizoanei saigoneze izolate pe această poziție au provocat pierderi în rîndurile efectivului inamic—informează France Presse, care adaugă că, în primele două săptămîni de la declanșarea de către regimul marionetă de la Saigon a operațiunii „Lam Son 72", dirijate împotriva zonelor eliberate de patrioți în partea septentrională a Vietnamului de sud, forțele saigoneze au înregistrat pierderea a peste 850 de soldați și ofițeri.

Convenția de la Miami Beach

Reluîndu-și lucrările marți seara, la ora 23,00 GMT, Convenția de la Miami Beach a Partidului democrat din S.U.A. a definitivat, în cadrul unei ședințe nocturne care a depășit 10 ore, programul electoral al partidului.

Agențiile de presă menționează că, prin durata lor, aceste dezbateri au bătut toate recordurile înregistrate la precedentele convenții, durata fiind determinată de introducerea unor opțiuni și formulări acceptabile diverselor orientări din rîndurile partidului.

Capitolul de politică externă al programului este deschis de problema războiului din Vietnam. „Dacă războiul nu este încheiat înainte de instalarea viitoarei Administrații democrate — se arată în program — promitem, cu prioritate, o retragere completă și imediată a tuturor forțelor americane din Indochina. Toate activitățile militare americane în Asia de sud-est vor înceta. După încheierea participării directe a Statelor Unite la lupte, se va pune capăt ajutorului militar acordat guvernului de la Saigon și altor guverne din Indochina".

De relevat că programul Partidului democrat se pronunță pentru retragerea totală și imediată a forțelor S.U.A. din Vietnam, fără a menționa ca o condiție prealabilă, eliberarea prizonierilor de război americani. O propunere a partizanilor guvernatorului statului Alabama, George Wallace, ca retragerea forțelor S.U.A. să fie condiționată de eliberarea prizonierilor de război a fost respinsă de delegați cu o majoritate covîrșitoare. Pe de altă parte, însă, senatorul George McGovern a declarat la 11 iulie că, dacă va fi ales președinte al S.U.A., va menține forțele americane în Tailanda și unități navale în Golful Tonkin, „cu un statut de inactivitate", pînă la eliberarea prizonierilor de război americani, deși el afirmase anterior că, dacă va fi ales va rechema toate forțele americane din Indochina în decurs de 90 de zile și va depune toate eforturile pentru a obține eliberarea prizonierilor de război.

În programul aprobat de Convenția de la Miami Beach se arată că Partidul democrat nu are de reproșat președintelui Nixon în privința politicii sale față de Uniunea Sovietică și R. P. Chineză.

În ceea ce privește situația din Orientul Apropiat, programul Partidului democrat eludează rezoluția Consiliului de Securitate al O.N.U. din 22 noiembrie 1967, apreciată de opinia publică internațională ca o bază rezonabilă a soluționării politice a conflictului din zonă. Programul adoptă o poziție unilaterală, pronunțîndu-se fără echivoc pentru relații strînse cu Israelul, promițînd „un angajament ferm și pe termen lung pentru a furniza Israelului avioane și alte materiale militare" și sprijinind punctele de vedere ale părții israeliene în problema reglementării crizei din Orientul Apropiat.

Pentru alte regiuni ale lumii, Partidul democrat propune „întreruperea oricărui ajutor militar american acordat Portugaliei, întărirea legăturilor cu Canada prin reglementarea diferendelor economice dintre cele două țări, restabilirea prieteniei cu India și ajutorarea cu generozitate a Republicii Bangladesh".

Pe plan intern, programul se pronunță, în esență, pentru reducerea drastică a cheltuielilor militare și alocarea fondurilor devenite astfel disponibile finanțării unor proiecte sociale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții.
Pentru străinătate abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import-Export Presă — București — Calea Griviței nr. 64—66, P.O.B. — „Box 2001" — Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".

TELEGRAMĂ

Primul-ministru al Japoniei, KAKUEI TANAKA, a trimis tovarășului ION GHEORGHE MAURER, Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, următoarea telegramă:

Doresc să vă exprim sincerele mele mulțumiri pentru amabilul dumneavoastră mesaj de felicitare și pentru bunele urări transmise cu ocazia numirii mele în funcția de prim-ministru al Japoniei.

Cred, ca și dumneavoastră, că relațiile prietenești dintre cele două țări ale noastre se vor dezvolta în continuare.

Sosirea tovarășului John Gollan

Miercuri seara, a sosit în Capitală, tovarășul John Gollan, secretar general al Partidului Comunist din Marea Britanie, care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român va face o vizită de prietenie în țara noastră.

La sosire, oaspetele a fost salutat de tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, și Ștefan Andrei, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, de activiști de partid.

● TOVARĂȘUL ION PĂȚAN, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul comerțului exterior, a primit miercuri după-amiază delegația guvernamentală birmană, condusă de Maung Lwin, ministrul comerțului al Uniunii Birmane.

În timpul întrevederii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au fost abordate probleme privind dezvoltarea colaborării între cele două țări, extinderea schimburilor comerciale.

A participat Thakin Kyaw Tun, ambasadorul Uniunii Birmane la București.

*

Tot miercuri, delegația guvernamentală birmană a avut convorbiri cu Nicolae Nicolae, ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior, cu Vasile Voloșeniuc, președintele Consiliului de administrație al Băncii Române de Comerț Exterior, și Nicolae Bozdog, ministrul comerțului interior.

CONVORBIRI LA C.C. AL P.C.R.

Delegația Mișcării Evoluției Sociale din Africa Neagră (M.E.S.A.N.) din Republica Africa Centrală, care face o vizită în țara noastră, a avut în cursul zilei de miercuri convorbiri la Comitetul Central al Partidului Comunist Român.

În cursul întîlnirii cu tovarășii Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., și Aldea Militaru, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., au fost discutate probleme ale muncii organizatorice desfășurate de partid.

La întîlnirea cu tovarășii Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Miu Dobrescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., și Andrei Vela, membru supleant al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., au fost abordate probleme ale activității partidului în domeniul ideologiei, propagandei și presei.

Tot în cursul zilei de miercuri, membrii delegației M.E.S.A.N. s-au întîlnit cu Suzana Gâdea, președinta Consiliului Național al Femeilor și reprezentante ale conducerii Consiliului.

● SPORT ● SPORT ● SPORT ●

ȘAH

MECIUL SPASSKI-FISCHER

Prima partidă s-a încheiat cu 1—0 pentru campionul mondial

După o întîrziere de circa 9 zile, ieri a început, în sfîrșit, la Reykjavik meciul pentru titlul de campion mondial de șah între marii maeștri Spasski și Fischer. În fața unei săli arhipline, Spasski a sosit primul, s-a așezat la masă și a efectuat prima mutare. Adversarul său a sosit cu o întîrziere de 7 minute și a refuzat să dea orice declarație de ultimă oră numeroșilor ziariști care-l așteptau. Partida a avut o desfășurare foarte liniștită pînă la mutarea a 24-a, timp în care s-au efectuat numeroase schimburi de piese, fapt care i-a făcut pe numeroșii specialiști prezenți în sală să pronosticheze remiza ca rezultat firesc al acestei întîlniri. În mod cu totul neașteptat însă, la mutarea a 29-a, Fischer a făcut o gravă eroare tactică, sacrificînd o piesă pentru doi pioni și partida s-a întrerupt la mutarea 40, într-o poziție destul de complicată, în care însă, la un joc foarte corect de ambele părți, Spasski are șanse mari de cîștig. Dar iată și desfășurarea partidei:

APĂRAREA NIMZOVICI

1. d4 Cf6 2. c4 e6 3. Cf3 d5 4. Cc3 Nb4 5. e3 0-0 6. Nd3 c5 7. 0-0 Cc6 8. a3 Na5 9. Ce2 (o continuare destul de modestă, care arată că Spasski nu avea intenția să forțeze cu orice preț desfășurarea evenimentelor în această partidă) 9... d:c4 10. N:c4 Nb6! (cea mai bună continuare care egalează complet jocul). 11. d:c5 D:d1 12. T:d1 N:c5 13. b4 Ne7 14. Nb2 Nd7! (Cu aceasta negrul își termină dezvoltarea tuturor figurilor). 15. Tac1 Tfd8 16. Ced4 C:d4 17. C:d4 Na4 18. Nb3 N:b3 19. C:b3 T:d1 20. T:d1 Tc8 (Pînă în prezent cei doi adversari au jucat foarte precaut și în urma numeroaselor schimburi de piese, poziția a devenit complet egală). 21. Rf1 Rf8 22. Re2 Ce4 23. Tc1 T:c1 24. N:c1 f6 (O măsură de precauție inutilă, întrucît albul nu amenința nimic) 25. Ca5 Cd6 26. Rd3 Nd8 27. Cc4 Nc7 28. C:d6 N:d6 29. b5 N:h2?? (O greșeală cu totul inexplicabilă din partea unui jucător de talia lui Fischer. Probabil că marele maestru american, după cum se va vedea în cursul următoarelor mutări, a făcut o neașteptată eroare de calcul) 30 g3 h5 31. Re2 h4 32. Rf3 Re7. (De-abia acum a observat probabil Fischer că nu merge 32... h3 33. Rg4 Ng1 34. R:h3 N:f2 35. Nd2 și după 36 Rg2 albul cîștigă o piesă). 33. Rg2 h:g3 34. f:g3 N:g3. (Sacrificiul acesta de nebun este forțat). 35. R:g3 Rd6 36. a4! (O mutare excelentă care asigură avantajul de final al albului). 36... Rd5 37. Na3 Re4 (Nici 37... Rc4 38. Nf8 nu era mai bine). 38. Nc5! a6 39. b6 f5 40. Rh4 f4 și în această poziție Spasski a dat mutarea în plic. Desigur această mutare este 41. e:f4 și după aceasta, Fischer va trebui să demonstreze în acest final foarte greu că negrul are încă șanse de salvare.

FLORIN GHEORGHIU

La reluarea partidei, după efectuarea a numai 16 mutări, Fischer s-a recunoscut învins. SCORUL ESTE DECI 1—0 PENTRU SPASSKI. Astăzi în partida a 2-a Fischer joacă cu piesele albe.

(Urmare din pag. 1)

în întîmpinarea unei tendințe generale a industriei moderne). Pentru o deficiență minoră proiectul e respins. În 1969, cineva din afara uzinei (dar care trecuse pe acolo!) prezenta aceeași soluție. De data aceasta este aprobată.

— I-am împăcat și pe aceștia — ne anunță soluția salvatoare ing. I. Florescu, șeful cabinetului tehnic — i-am trecut „coautori" și pe oamenii noștri, vor primi cota parte din bani...

De data aceasta am avut prilejul să aflăm ce... cotă parte de pierderi a revenit uzinei. Numai 2 000 000 lei, ne informează ziarul „Semănătoarea"!

Cu asemenea „rezolvări", care în fapt nu fac altceva decît să încurajeze vehicularea ideilor dintr-un dosar în altul, nici nu e de mirare că inovatorii, și virtualii inovatori au început să privească cu neîncredere Cabinetul tehnic, ca pe un loc unde ideile prezentate pot fi respinse fără motive temeinice și „regăsite" cu ușurință în alte dosare. Și astfel, acei inovatori, cărora le-a lipsit curajul unei lupte cu arme de cu totul altă natură decît ale tehnicii, s-au lăsat păgubași. Cea mai lovită categorie a fost desigur cea a muncitorilor-inovatori, adică tocmai a celor care aveau nevoie mai mult decît toți de receptivitate, solicitudine și ajutor tehnic.

Oare chiar așa să fie cu inovatorii, unicul lor țel să fie banii? Sau situația particulară creată la „Semănătoarea" este o consecință logică a schimbării sensului muncii de inovare? După cîte știm, a fi inovator înseamnă — înainte de toate — a munci pentru a contribui la creșterea venitului și prestigiului întreprinderii sau instituției, al țării în cele din urmă. Or, la „Semănătoarea" tocmai acest sens al condiției inovatorului s-a schimbat (desigur pentru o parte infimă dintre inovatori, dar fenomenul, chiar așa redus, și-a dovedit din plin nocivitatea). Cîțiva au început să considere banul ca **scop**, nu ca o **consecință** a muncii de inovare.

Numai așa se poate explica seninătatea cu care ing. Gr. Iacobson ne declară:

— Am ceva activitate ca inovator, dar de cînd lucrez la autoutilări lucrările mele sînt respinse ca inovații, sub motiv că ar fi simple sarcini de serviciu. Așa că ce rost are să mai lucrez? (Dar ce rost are să mai primești salariu, nu se întreabă inginerul de la autoutilare, plătit tocmai pentru a crea dispozitivele și piesele de care are nevoie fabrica(?).

Alți inovatori, nemulțumiți că noul regulament al inovațiilor nu mai socotește ca atare reducerea consumului de metal, ci o trece în rîndul sarcinilor de serviciu sînt unanim de acord că dacă gînditul nu se mai plătește, n-are nici un haz să mai gîndești!

„DOSARE REGĂSITE"

pentru a-și materializa ideile prezentate ca simple propuneri.

O „MICĂ" TRANSFORMARE A SENSULUI MUNCII DE INOVARE.

Ceea ce ne-a șocat în timpul convorbirilor purtate cu cîțiva dintre autorii unor propuneri a fost „înțelegerea", frățească am spune, cu care era privit procedeul „împrumutului" de idei, chiar cînd interlocutorul era unul dintre cei ce se socoteau prădați; înțelegere exprimată cam așa: ideea era bănoasă, e normal că și-a însușit-o".

Odată ajunși la acest punct al discuției, cuvîntul „bani" a început să fie folosit cu o frecvență îngrijorătoare și semnificativă pentru un anume gen de comportare morală, de către interlocutori diferiți. Să le notăm expresiile, pentru a-i cunoaște:

— Zice că mi-am însușit ideea lui, dar e un impostor, el și-a însușit o parte din banii ce mi se cuveneau (ing. Gr. Iacobson, despre colegul său de servici și de inovație, ing. Fl. Cioroianu).

— E subalternul meu. Mă bîrfește peste tot că-i țin invenția lui în loc, ca s-o experimentez pe a mea. Îl înțeleg, vrea omul să cîștige, doar sînt și eu inovator... (Ing. I. Buradel, despre subalternul său, tehnicianul I. Trutescu).

Parcă pentru a face legitimă o astfel de atitudine comprehensivă, deasupra tuturor domnește înțelegerea șefului cabinetului tehnic, I. Florescu:

— Așa e cu unii dintre inovatorii noștri, cum depun aici un dosar se și văd cu banii în buzunar.

Curios, chiar inginerul șef de concepție, Gr. Bude, privește cu caldă înțelegere această concepție: „Noul regulament, pe lîngă multe precizări bune, frînează inovațiile. Vedeți dumneavoastră, oameni, dacă nu-i mai plătești, nu se mai ocupă..."

Ciudată înțelegere pentru acei inovatori cărora necazurile fabricii nu le spun nimic decît în măsura în care le aduc bani!

Și iată că misterul s-a dezlegat. Dintr-o „mică" transformare a sensului muncii de inovare, care se reduce în fapt la un țel strict egoist, („inovez pentru **mine**, pentru banii pe care îi voi căpăta", în loc de „inovez pentru **noi**"), se trag toate. Și însușirea fără remușcări a soluțiilor altora, și lipsa oricărei tentative de ajutor tovărășesc, („compensate" pînă la urmă prin trecerea celor ce reclamă pe statul de coautori, de felurite procedee de a pune bețe în roate, a calomnia și a discredita inovațiile „rivalilor". Și în ultimă instanță — retragerea unor inovatori din competiția pentru mai ieftin și mai bine.

Ce părere au factorii direct interesați din fabrică despre disputele purtate în jurul muncii de inovare?

Ing. șef de concepție, Gr. Bude, ne asigură că „nu-l sperie contradicțiile fiindcă din contradicții iese întotdeauna ceva".

Nu știm dacă ne putem permite să fim la fel de optimiști. E drept că din contradicții iese ceva, dar depinde ce! După cum dintr-o adevărată polemică purtată în planul ideilor nu poate să rezulte decît noul, soluția optimă, tot așa din certuri meschine pe teme pecuniare nu poate să se ajungă (după cum s-a și văzut) decît la alte certuri și mai mari și tot atît de criticabile sub aspect moral.

Șeful cabinetului tehnic, ing. I. Florescu, e de părere că lucrurile merg cum nu se poate mai bine (din nou un optimism pe care nu-l putem împărtăși nici noi și, după cum am putut constata, nici măcar unul dintre inovatorii cu care am discutat).

Reținem ca pe o promisiune pe care o așteptăm realizată opinia tovarășului Constantin Radu, președintele comitetului sindical: „Faptul că am discutat într-o plenară această problemă e tocmai dovada că ea ne preocupă și că n-o vom lăsa nerezolvată. Sîntem însă de-abia la începutul analizării situației. După cum ați văzut și în ziarul nostru, polemica de-abia a început". Așteptăm, deci, reinstalarea climatului de liniște creatoare și de dezbatere tovărășească, între specialiști, pe planul ideilor. Că se vor lua măsuri sîntem convinși. Totul e ca acest lucru să se întîmple cît mai repede, fiindcă, să nu uităm, datorită scăderii numărului de inovatori și de inovații, uzina are o „mică" fisură prin care se scurg „doar" trei milioane lei!

(Urmare din pag. 1)

învățător sau profesor cu 30—40 de elevi. Procesul didactic s-a schimbat însă, au apărut noi metode în pedagogie: însăși relația profesor-elev a suferit modificări de structură și aceste modificări trebuie să se reflecte în arhitectonica unei școli a viitorului. Astăzi, dorim să-i obișnuim pe tineri, nu numai cu ritmurile impuse de evoluția societății contemporane, dar, mai ales, cu dezvoltarea economică și culturală a țării, ei trebuie să cunoască îndeaproape și în profunzime, ritmurile noi, să se formeze în racordarea cu spiritul evoluției culturale, științifice și tehnice a țării. Și acest proces de cunoaștere, de aprofundare, trebuie să se realizeze **nemijlocit**, elevii trebuie să lucreze, să cunoască procesul producerii de bunuri materiale nu numai din auzite și, cel mult, văzute, ci ca participanți direcți. Acest lucru impune existența laboratoarelor, atelierelor-școală, chiar a unor mici hale de producție cu o activitate practică bine dirijată, cu evidente consecințe formative asupra dezvoltării intelectuale a elevilor. De asemenea, metodele moderne din învățămînt impun noi schimbări în concepția unui **model** de școală. Înainte, o oră de clasă se limita la expunerea unei lecții de către profesor: astăzi, o asemenea metodă este depășită de imensul flux informațional necesar cunoașterii. Ponderea cea mai importantă a căpătat-o, în acest context, studiul individual. Mijloacele audio-vizuale, atelierele de studiu, biblioteca. Nu va mai fi și nu mai este, de pe acum, suficient cuvîntul expus de la catedră, ci ceea ce după cuvînt, capătă o reprezentare imediată, convingătoare și palpabilă.

— Acest lucru se reflectă și în concepția mobilierului școlar?

— Bineînțeles. De pildă, cunoaștem cu toții clasicele săli de clasă, cu rîndurile de bănci pentru doi elevi, așezate în fața catedrei. Astăzi, în conformitate cu schimbările survenite în relația profesor-elev, cu primatul activității individuale, pupitrele se impun a fi realizate individual și mobile, astfel ca prin diverse așezări, să formeze un micro-amfiteatru, un laborator, în funcție de specificul disciplinelor predate. De asemenea, volumul mare de informații solicită astăzi noi modalități de sintetizare, cultivarea spiritului de selectivitate etc., corespunzător noilor imperative ale învățămîntului contemporan.

— Aceleași probleme se pun și pentru construcțiile necesare învățămîntului universitar?

— Bineînțeles, respectînd proporțiile. Aici este vorba de volumul construcțiilor, fiindcă dacă de la un an la altul avem nevoie de mai multe săli de clasă, nu în fiecare an avem nevoie de o universitate.

— Care este condiția realizării unei construcții școlare ideale?

— Este nevoie de materiale de construcție bune, durabile, cu evidente repercusiuni pozitive asupra unei concepții funcționale. Luptînd împotriva risipei, trebuie să luptăm pentru calitatea și, ca urmare, pentru eficacitatea construcțiilor școlare. Trebuie, deci, să găsim forme și structuri care să răspundă cerințelor învățămîntului, școlii României socialiste și, în același timp, să țină seama de posibilitățile actuale.

Este necesar un factor de decizie al forurilor competente pentru omologarea studiilor legate de prototipurile de construcție. Comisia pentru construcții școlare a M.E.I., formată de mai bine de o jumătate de an, discută diverse studii, dar încă nu s-a concretizat școala care să răspundă nevoilor și cerințelor actuale și de perspectivă — să fie modernă, bine realizată calitativ și la un preț de cost echitabil. Și apoi, această comisie este un organ consultativ.

— Ce împiedică realizarea proiectelor necesare construcțiilor școlare?

— Absența unor teme de proiectare ce trebuie propuse de către Ministerul Educației și Învățămîntului. Acestea trebuie să stabilească funcționalitatea și conținutul viitoarelor spații de învățămînt, să reflecte principalele cerințe ale pedagogiei moderne. Arhitecții nu pot oferi singuri soluții și variante, ci pe baza unei tematici fixate de beneficiar. Trecerea de la învățămîntul de patru ani la cel de 10 ani a impus mărirea de două ori și jumătate a spațiului de școlarizare. La aceasta adăugînd și creșterea populației constatăm că s-a construit foarte mult în acest domeniu. Rămîne însă să facem pasul de la actualele construcții, care sînt depășite de progresul pedagogiei, la construcțiile viitorului, care vor trebui să înglobeze toate elementele necesare unui învățămînt avansat.

ȘCOALA DE MÎINE

INIȚIATIVĂ ȘI ACȚIUNE

(Urmare din pag. 1)

milioane pînă la deschiderea Conferinței Naționale a partidului. Corespunzător ponderii numerice, uteciștii trebuie să realizeze cam o treime din aceste angajamente. Așadar, prin natura lucrurilor, munca lor se găsește înglobată în toate realizările consemnate în aceste zile de activitatea colectivului. Dar nu numai atît. Organizația U.T.C., ca urmare a numeroase propuneri și inițiativele venite din partea membrilor săi, a declanșat acțiuni proprii, aflate în plină desfășurare și care sînt pe cale să adauge noi procente la contribuția pe care și-o aduce la îndeplinirea și chiar depășirea angajamentelor inițiale. Asupra acestora din urmă am dori să insistăm pentru că ele dovedesc din plin transpunerea în viață a adevărurilor de care aminteam mai înainte.

Iată, de pildă, cei 50 de uteciști din secția mecanic șef, ne spunea secretarul organizației, Dan Șoiman, au hotărît ca prin forțele lor să scurteze cu două zile ciclul reparațiilor la fiecare utilaj. Tot ei au reușit ca la obiectivul reorganizării fluxului tehnologic din secția II mecanică, unde erau de manevrat 240 tone utilaj, să reducă valoarea devizului cu 20 la sută. Operația a fost posibilă prin confecționarea unui dispozitiv care a dus la scăderea necesarului de oameni la jumătate față de cît se prevăzuse inițial. Este doar un prim exemplu.

Un altul, nu mai puțin semnificativ, ni l-a adus la cunoștință Gheorghe Uță, purtătorul de cuvînt al tinerilor din secția vopsitorie. Ei au decis ca într-un schimb de lucru să vopsească și să galvanizeze în plus piesele pentru două unități fizice, ceea ce înseamnă că zilnic pe cele trei schimburi, uteciștii produc șase unități fizice peste normele de plan stabilite.

Dintre preocupările tinerilor din organizația U.T.C. II, secția III C. S. C., se remarcă aceea de eliminare a unor timpi neproductivi. În principal, ea se concretizează printr-o exigență sporită față de pregătirea reperelor și subansamblelor înainte de a intra pe banda de montaj. Aceasta însă nu constituie un scop în sine, ci doar modalitatea de realizare a propriului lor angajament, și anume, de depășire a planului lunar cu 10 unități fizice. În termeni identici, dar în direcția unui obiectiv specific se pune problema și pentru uteciștii din organizația nr. 1 din aceeași secție. Întrucît la locurile lor de muncă se lucrează individual, fiecare tînăr s-a angajat să-și depășească planul lunar cu două zile. Lansată acum două luni, ideea a prins viață în activitatea tuturor uteciștilor, fără nici o excepție.

Cuvîntul de ordine sub care acționează organizațiile U.T.C. amintite este valabil și pentru tinerii din celelalte secții ale uzinei, dovezile respectării lui pot fi constatate cu ușurință în activitatea tuturor colectivelor, a fiecărui utecist. Accentul eforturilor cade firesc pe acțiunile organizate în compartimentele productive, în locurile unde se decide soarta producției. Dar, dincolo de ceea ce unul sau altul dintre interlocutori ne-a spus referitor la munca tinerilor din secțiile pe care le reprezintă, nimeni nu a omis să precizeze și un alt gen de acțiuni, de data aceasta la nivelul tuturor celor 1300 uteciști. Pe cea mai remarcabilă ne-a amintit-o Alexandru Petrache, secretarul comitetului U.T.C. pe uzină. Ea se referă la mobilizarea pentru colectarea deșeurilor nerecuperabile din fier, apărute în producție sau pe șantierul deschis în incinta întreprinderii. Cifra este într-adevăr impresionantă: 125 tone. Acestora li se adaugă alte 8 000 ore muncă patriotică prestate în diferite sectoare ale uzinei și la construcția căminului nefamiliștilor.

De fapt, intenția declarată de secretarul comitetului U.T.C. pe uzină poate fi luată în considerație ca un argument în plus că aici, la „Autobuzul", a vorbi de personalitatea organizației echivalează cu a vorbi despre acțiunile pe care le întreprinde.

MERIDIAN

Sorții au decis participarea în competițiile de fotbal europene.

Ieri la Zürich, a avut loc tragerea la sorți a meciurilor din primul tur al cupelor continentale de fotbal ediția 1972—1973.

Campioana României, F. C. ARGEȘ, va juca prima partidă din „Cupa Campionilor Europeni", în deplasare, cu formația Aris din Luxemburg. În „Cupa Cupelor", RAPID BUCUREȘTI va avea ca adversară formația suedeză Landskrona Boys. Cele două formații românești angajate în „Cupa U.E.F.A.", U. T. ARAD și UNIVERSITATEA CLUJ, vor întîlni în primul tur formațiile I.F.K. Norrkoeping (Suedia) și respectiv Levsky-Spartak Sofia. Atît echipa din Arad cît și cea din Cluj vor disputa prima partidă pe teren propriu. Rapid București ca și F. C. Argeș vor susține primul joc în deplasare.

Meciurile primului tur vor avea loc la 13 și 27 septembrie. Turul doi este programat la 25 octombrie și 8 noiembrie. Turul trei (numai pentru „Cupa U.E.F.A.") se va disputa la 29 noiembrie și 13 decembrie, sferturile de finală la 7 și 21 martie 1973, semifinalele la 11 și 25 aprilie.

Finala „Cupei campionilor europeni" se va desfășura la 30 mai la Belgrad, iar cea a „Cupei Cupelor", la 16 mai, la Paris. Finala „Cupei U.E.F.A.", care se dispută tur-retur, se va desfășura la 9 și 23 mai.

● LA BAASTAD au început întrecerile campionatelor internaționale de tenis ale Suediei, la care participă jucători din 21 de țări. În primele partide din proba de simplu bărbați s-au înregistrat următoarele rezultate: Taroczy (Ungaria) — Anderson (Australia) 6—2, 6—3; Zahr (Suedia) — Cooper (Australia) 6—4, 6—2; Masters (Australia) — Loyo Mayo (Mexic) 6—3, 6—4; Dibley (Australia) — Mignot (Belgia) 3—6, 6—4, 6—1; Hrebec (Cehoslovacia) — Fassbender (R. F. a Germaniei) 6—3, 1—6, 6—1.

Favoriții principali ai turneului, românul Ilie Năstase și spaniolul Manuel Orantes, nu au jucat în primul tur.

● IERI, PE TERENURILE DIN PARCUL SPORTIV PROGRESUL din Capitală, au început întrecerile celei de-a XIII-a ediții a „Cupei Balcanice" la tenis. Anul acesta la tradiționala competiție participă sportivi și sportive din Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, Turcia și România. În prima zi au fost înregistrate următoarele rezultate: masculin: Grecia—Turcia 2—1; Iugoslavia—Bulgaria 1—1 (partida de dublu va continua în cursul dimineții); feminin: România-Grecia 3—0; Bulgaria-Turcia 3—0.

ȘEDINȚA COMITETULUI EXECUTIV AL CONSILIULUI CENTRAL AL U.G.S.R.

Miercuri, 12 iulie, a avut loc ședința Comitetului Executiv al Consiliului Central al U.G.S.R. Au luat parte, în calitate de invitați, președinți ai Uniunilor sindicale de ramură, cadre de conducere din unele ministere, instituții centrale de stat și organizații obștești, activiști ai sindicatelor.

Comitetul Executiv a analizat activitatea desfășurată de organele și organizațiile sindicale — pe baza planului de acțiune al Comitetului Executiv al Consiliului Central al U.G.S.R. — pentru întîmpinarea Conferinței Naționale a P.C.R. cu noi și importante realizări în vederea îndeplinirii înainte de termen a planului de stat pe anul 1972.

Comitetul Executiv al Consiliului Central al U.G.S.R. a stabilit noi măsuri, menite să ridice la un nivel și mai înalt participarea organelor și organizațiilor sindicale la organizarea entuziastei întreceri desfășurate de oamenii muncii, de întregul nostru popor, în cinstea Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român și a celei de-a XXV-a aniversări a proclamării Republicii, pentru înfăptuirea în cele mai bune condițiuni a planului și a angajamentelor suplimentare pe anul 1972, pentru realizarea planului cincinal în patru ani și jumătate.

Pe baza analizelor efectuate, au fost adoptate planuri de măsuri privind: îmbunătățirea activității sindicatelor în îndrumarea și sprijinirea activității profesionale, politice, cultural-educative și gospodărești a femeilor salariate; îmbunătățirea activității sindicatelor în direcția educației fizice, turismului și sportului de masă; îmbunătățirea activității organizațiilor sindicale din construcții-montaj, [illegible] producătoare de aparatură și materiale pentru instalațiile electrice, tehnice și sanitare, precum și din unitățile pentru mecanizarea lucrărilor de construcții.

LUMEA FLORILOR

(Urmare din pag. 1)

chian, poetul Anghel ori delicatul Iosif, și atîția alții, ca la o chemare a vieții.

În tradiția românească, florile însoțesc idealuri și gînduri viitoare. Ioanea Mitru Bemului, un mălădean de al meu, trecea cu o chiuitură pe puntea către această lume a florilor:

De-aș muri, da-nu acuma
La toamnă, cînd o da bruma.
Lîng-o floare de mușcată
Pentru dragoste de fată.

Florile intră pînă și în munca cotidiană, căci ele anunță primăverile și lunile de vară, seceratul grîului și brumele reci, ca niște ornice cuminți și tăcute.

Deseori, civilizația cotidiană transformă florile într-un element de decor, legîndu-le doar de cadrul unor festivități, uitînd, încet, încet, că lumea florilor e dincolo de toate acestea, așteptînd să fie descoperită, pentru a ne întări mai mult sensibilitatea și receptivitatea pentru frumos. În larg, lumea florilor e o muzică împietrită, pe care numai omul o poate înțelege.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

JOI, 13 IULIE 1972

EXPLOZIA ALBĂ: rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

VEDERE DE PE POD: rulează la Sala Palatului (orele 17,15; 20,15), Scala (orele 9; 11,45; 15; 18; 21), Festival (orele 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Grădina Select (ora 20,15), Grădina Festival (ora 20).

BATALIONUL INVIZIBIL: rulează la Doina (orele 11,30; 13,30; 15,45).

INIMA E UN VÎNATOR SINGURATIC: rulează la Doina (orele 18; 20,30), (la orele 10 program pentru copii).

O AFACERE: rulează la Patria (orele 10; 12,30; 16; 18,30; 21), Capitol (orele 9,30; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21), Grădina Capitol (ora 20,15).

ORA ELEFANȚILOR ALBAȘTRI: rulează la Timpuri Noi (orele 9—18,30 în continuare; la ora 20,15 — Program de filme documentare.

TREI DIN VIRGINIA: rulează la Luceafărul (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), București (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Favorit (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Grădina Doina (ora 20,15).

AVENTURI LA MAREA NEAGRĂ: rulează la Bucegi (ora 16,30), Arta (ora 16), Grădina Bucegi (ora 20,15), Grădina Arta (ora 20,15)

JOCUL DE-A MOARTEA: rulează la Feroviar (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45), Grădina Modern (ora 20,15), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

FLOAREA SOARELUI: rulează la Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45).

MAREA SPERANȚĂ ALBĂ: rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15).

ASTĂ SEARĂ, DANSĂM ÎN FAMILIE: rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20), Unirea (orele 16; 18,15), Grădina Unirea (ora 20,30).

20 000 DE LEGHE SUB MĂRI: rulează la Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30), Flamura (orele 9; 12; 15; 18; 20,30).

ODISEEA GENERALULUI JOSE: rulează la Lira (orele 15,30; 18).

CASA DE SUB ARBORI: rulează la Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15), Grădina Tomis (ora 20,30).

OSCEOLA: rulează la Buzești (orele 15,30; 18), Grădina Buzești (ora 20,30).

ROBIN HOOD: rulează la Dacia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Giulești (orele 15,30; 18; 20,30).

FELIX ȘI OTILIA: rulează la Flacăra (orele 15,30; 19).

MĂRTURISIRILE UNUI COMISAR DE POLIȚIE FĂCUTE PROCURORULUI REPUBLICII: rulează la Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

DACII: rulează la Ferentari (orele 15,30; 17,45; 20).

DESCULȚ ÎN PARC: rulează la Miorița (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30).

PUTEREA ȘI ADEVĂRUL: rulează la Cringași (orele 15,30; 19).

ULTIMUL DOMICILIU CUNOSCUT: rulează la Central (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

ANCHETA DE LA HOTEL EXCELSIOR: rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20).

GOYA: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18).

ADIO, DOMNULE CHIPS!: rulează la Viitorul (orele 15,45; 19).

ANCHETATORUL: rulează la Floreasca (orele 15,30; 18; 20,30).

NU TE ÎNTOARCE: rulează la Grădina Vitan (ora 20,15).

TOAMNA CHEYENNILOR: rulează la Cosmos (orele 15,30; 19), Popular (orele 15,30; 19).

FEMEI ÎN OFSAID: rulează la Munca (orele 16; 18; 20).

BEATA: rulează la Lacomet (orele 15,30; 17,30; 19,30).

LEGENDA: rulează la Moșilor (orele 15,30; 18).

10 FETE ȘI UN MARINAR: rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).

SILVIA: rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,15).

GENOVEVA DE BRABANT: rulează la Grădina Lira (ora 20,30).

ACEASTĂ FEMEIE: rulează la Grădina Moșilor (ora 20,15).

TUDOR: rulează la Vitan (ora 16).

teatre

JOI, 13 IULIE 1972

Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): TRAVESTI — ora 20; (Sala Studio): DULCEA PASĂRE A TINEREȚII — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (La Arenele Romane): ZIG-ZAG — ora 20; Teatrul de Comedie (La Parcul Herăstrău): FATA MORGANA — ora 20,30; Ansamblul Rapsodia Română: PE PLAIURILE MIORIȚEI — ora 18,30.

tv

JOI, 13 IULIE 1972

PROGRAMUL I

9,00 Deschiderea emisiunii de dimineață. Telex. 9,05 România în lume. 9,25 Prietenii lui Aschiuță — emisiune pentru preșcolari. 10,00 Curs de limba franceză. Lecția a 3-a. 10,30 Ex-Terra '72. 11,00 Telecinemateca „Frumusețea diavolului". 12,35 Telejurnal. 16,00—17,00 Teleșcoala. În ajutorul candidaților la examenul de admitere în învățămîntul superior. 17,30 Deschiderea emisiunii de după-amiază. Emisiune în limba maghiară. 18,30 La volan — emisiune pentru conducătorii auto. 18,50 Sensul actual — perfecționarea. Eficiență — responsabilitate. Reducerea cheltuielilor materiale de producție. 19,20 1001 de seri: „Petrică și încă cineva". 19,30 Telejurnal. 20,00 Reportaj Conferinței Naționale a partidului. Oameni și fapte din marea întrecere. 20,20 Tinerii despre ei înșiși. „A munci și a trăi în chip comunist". 21,00 Pagini de umor: „Aventuri în epoca de piatră". 22,00 O seară la Teatrul Muzical din Constanța. Pagini celebre din operete. 22,30 „24 de ore".

PROGRAMUL II

20,00 Concert simfonic. Simfonia a IV-a de Gustav Mahler în interpretarea orchestrei simfonice a Filarmonicii de Stat „George Enescu". Solistă Emilia Petrescu. Dirijor Mircea Cristescu. 21,00 Agenda. 21,10 Bucureștiul necunoscut. Fîntînile orașului. 21,30 Film serial: „Ultima cursă a Albatrosului" (II). 22,00 Cărți și idei.

STUDIUL ȘTIINȚELOR SOCIALE

(Urmare din pag. 1)

de Etică, Sociologia educației și Ateism; la Institutul Politehnic — cursurile de Logică și metodologia cunoașterii științifice și de Psihologia muncii industriale. Pe baza hotărîrilor plenarei noastre, Comitetul de partid și decanatul Facultății de filosofie vor organiza în perioada 10—20 septembrie o dezbatere privind programele de Etică, Sociologia educației și Pedagogiei. Pentru aceeași perioadă, catedra de istoria filosofiei va pregăti dezbaterea teoretico-metodologică „Locul și rolul cursului de Istoria filozofiei în formarea studenților de la facultățile nefilozofice", la care vor participa și cadre didactice de la institutele de artă, A.S.E. și alte institute.

— Cum s-a desfășurat procesul didactic propriu-zis; ce au dovedit examenele de științe sociale?

— Îmbunătățirile organizatorice și de conținut s-au reflectat în modul cum studenții — în marea lor majoritate — au participat la activitățile didactice de științe sociale, în volumul cunoștințelor dobîndite, în comportamentul lor general și în orientarea felului de a gîndi. Putem spune că, în ansamblu rezultatele sînt bune. Colective ale Centrului universitar au constatat însă și unele deficiențe: studenți care nu s-au pregătit constant, care și-au însușit mecanic unele cunoștințe, fapt dovedit și de unele răspunsuri la examene. S-a observat o oarecare lipsă de aprofundare din partea unor studenți a problematicii cursului, faptul că ei au învățat doar înainte de examen. Există unii studenți care întîmpină greutăți în corelarea celor învățate cu realitățile contemporane. Aceasta se explică și prin faptul că la științele sociale continuă să se manifeste tendințe de predare abstractă, descriptivistă, în care abundă exemplele istorice și lipsesc analizele și comentariile științifice necesare, iar unele seminarii s-au desfășurat școlărește. De asemenea, în intenția de a sublinia că perioada de pînă la începerea noului an universitar trebuie folosită la maximum, vom arăta că studenții au avut puțin de folosit din înființarea cabinetelor de științe sociale, pentru că multe dintre ele nu au încă o funcționalitate care să ne mulțumească. Pe de altă parte, consider că exigența la unele discipline, în unele facultăți, a fost slabă. De pildă, la facultățile filologice ale Universității, unde notele la unele examene de Estetică, Istoria filozofiei ș.a. într-un foarte mare procent 8, 9, 10, adesea fără nici un nepromovat, nu concordă cu desfășurarea reală a procesului de învățămînt pe parcursul anului. Această situație nu este de natură să-l stimuleze pe student la o activitate ritmică, perseverentă. Din aceste observații, tragem concluzia că se impun serioase îmbunătățiri în ce privește metodologia procesului didactic. Mulți șefi de catedre urmăresc prea puțin modul cum își desfășoară activitatea membrii catedrei. De aceea, nu cunosc cum predau, cum conduc seminariile, cum se prezintă studenții, ce probleme se ridică în legătură cu pregătirea lor. În acest sens, insistăm asupra creșterii răspunderii șefilor de catedre, a conducerilor din facultăți și institute, a organelor de partid, pentru cunoașterea directă a activității didactice și științifice, pentru analizarea concretă, critică a situațiilor constatate.

— Ce se preconizează, concret, pentru eliminarea deficiențelor existente și perfecționarea în continuare a predării științelor sociale?

— Cele arătate mai sus sînt tot atîtea direcții de îmbunătățire a activității cadrelor și catedrelor de științe sociale din institutele Capitalei. Pînă la 15 august, în lumina experienței anului încheiat, a documentelor Conferinței Naționale a partidului vor fi revăzute programele de curs pentru noul an universitar. Vor apărea noi manuale de Filozofie, Economie politică, Socialism științific. În atenția noastră se află profilarea unor cursuri de științe sociale pentru ultimul an de la institutele tehnice. La I.P.B. vor fi predate trei cursuri la alegere: pe lîngă Logica și metodologia cunoașterii științifice și Psihologia muncii industriale se va introduce Sociologia muncii industriale. Se are în vedere și perfecționarea pregătirii cadrelor didactice. În anul de învățămînt trecut, ele au frecventat la cabinetul de partid al Centrului universitar cercuri cu o tematică axată pe probleme referitoare la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate. Începînd de la 1 septembrie, cadrele de științe sociale vor fi cuprinse într-un sistem organizat de cunoaștere a realităților din producție și viața socială.

În același timp, am acordat mai multă atenție atragerii în catedrele de științe sociale a activiștilor de partid și de stat în calitate de cadre didactice asociate.

Eforturile noastre vor fi concentrate în continuare, cu mai multă insistență și exigență, pentru transpunerea în viață a sarcinilor ce revin științelor sociale din documentele Plenarei C.C. al P.C.R. din 3—5 noiembrie 1971, pentru creșterea eficienței politico-educative, formative a tuturor disciplinelor sociale.